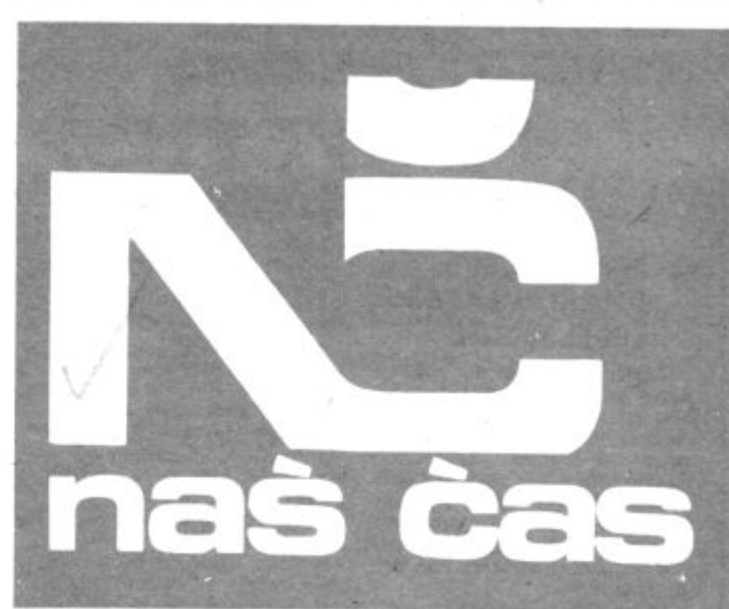

Prva proslava v novi večnamenski dvorani v Velenju je bila 11. oktobra

17. oktober 1975 – leto XI. – št. 40 (299) – cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

Veličastna proslava v novi večnamenski dvorani

Občani in delovni ljudje velenjske občine, še zlasti pa športni delavci in seveda športniki so bogatejši še za eno pridobitev. Ob Celjski cesti je zrastle nova in izredno lepa večnamenska zgradba, ki je neuradno otvoritev doživela že v soboto, 11. oktobra, ko je bila v njej osrednja prireditev ob letošnjem prazniku velenjske občine, posvečenem dogodkom izpred 34 let, ko je blizu petdeset borcev prvega štajerskega bataljona napadlo mesto Šoštanj in ga za nekaj ur obvladalo.

Poleg velikega števila občanov so se sobotne osrednje slovesnosti udeležili tudi mnogi gostje, med njim Franc Leskošek – Luka, Tone Bole, Peter Stante-Skala, štiričlanska delegacija pobratene občine

Split ter predstavniki skupščin in družbenopolitičnih organizacij sosednjih občin.

Slavnostni govor na proslavi je imel politični sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Franjo Korun, v

programu pa je nastopilo okrog 600 združenih pevcev, velenjska rudarska in šoštanjka godba Zarja ter člana velenjskega amaterskega gledališča Mira Čretnikova in Karel Seme.

Na slovesnosti je poleg Franja Koruna (njegov govor objavljamo na 3. strani) spregovoril tudi vodja splitske delegacije, namestnik predsednika skupščine občine Split Juraj Rogošić. „V čast in zadovoljstvo mi je,“ je dejal med drugim nekaj tisoč občanom, ki so se zbrali v novi veličastni hali „da vas lahko pozdravim in vam sporočim, da so delegati skupščine občine Split na skupni seji vseh treh zborov, ki je bila 10. oktobra letos, soglasno sprejeli sklep o pobratenu občine Split z občino Velenje. (Delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje so ta sklep sprejeli na seji, ki je bila 30. septembra letos – op.p.)

S tem so delovni ljudje in občani Splita izrazili svoje občutke in voljo, da razvijajo in krepijo medsebojne odnose ter sodelovanje z delovnimi ljudmi in občani velenjske občine v cilju skupnih koristi in nadaljnje krepitve pridobitev revolucije – bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Pobratenje bo omogočilo nadaljnje razvijanje in krepitev samoupravnih socialističnih odnosov, zblížalo prebivalce in generacije, ustvarilo se bo spoznanje in vizija o enaki usodi in skupni bodočnosti za dobrobit in razcvet občin in naše skupne domovine Socialistične federativne republike Jugoslavije.“

V nadaljevanju govora je vodja splitske delegacije Juraj Rogošić množici v dvorani predstavil mesto Split. Seznanil

jih je z 2000-letnim kulturnim razvojem, gospodarstvom, revolucionarnim bojem prebivalcev tega kraja za osvoboditev, pa

tudi s težavami tega največjega mesta ob našem Jadranu.

Listino o pobratenu bodo predstavniki obeh mest podpi-

sali na dan osvoboditve Splita 26. oktobra na svečani seji v eh treh zborov splitske občinske skupščine.

● V GALERIJ VELENJSKE KNJIŽNICE RAZSTAVA SLIKARSKIH DEL LOJZETA PERKA

Nocoj otvoritev

V prostorih velenjske knjižnice bodo nocoj odprli razstavo slikarskih del slikarja Lojzeta Perka. Rodil se je v Starem trgu pri Ložu po Snežnikom. Po dolgem potovanju po umetniških šolah daleč po svetu se je vrnil v domačo kotlino in si zgradil slikarski atelje na samoti nekaj korakov vstran od jezera.

Težka mladostna doživlja so ga neločljivo povezala s to bomo slovensko zemljo, z njenim človekom, kmetom delavcem, s slamo prekrito bajto, s čredo ovac, kot je med drugim zapisal prof. Ciril Velepič v katalog, ki je ob tej priložnosti izšel.

V svojih podobah podaja krajši ali daljši izrez pokrajine pred seboj: pogled na valovito hribovito ozadje, sem ter tja cerkva, kmečka bajta ali naselje, v prvem članu pa so kmet, kosec, žanjice, orači, vsi pri težkem ročnem delu. Skoraj dosledno pa se pojavlja v ospredju gladina Cernikovega jezera z zametastimi odsevi okoliških hribov z neimirnimi oblaki. Zamolkli rjavkasto vijoličasti toni bregov in gora, težka sivina jezera, na nebu po nevihti svinčeni težki oblaki, skozi katere se prebijajo prvi sončni prameni, kakor zad-

nje upanje na boljši jutrišnji dan...

Ob otvoritvi razstave, otvoritev bo danes zvečer ob 19. uri, bo priložnostni kulturni program, v katerem bodo nastopili solisti ljubljanske opere Sonja Hočvarjeva, Marcel Ostaševski in

Ladko Korošec.

Razstavo organizirata izvršni svet skupščine občine in občinska kulturna skupnost Velenje v počastitev občinskega praznika. Izdajo kataloga je omogočila tovarna gospodinjstva opreme Gorenje Velenje. Za katalog je pripravil fotografije ter ga opremil Marjan Marinšek.

Razstava bo odprta do 15. novembra vsak dan od 9. do 12. ure in od 15. do 18. ure, ob sobotah in nedeljah pa od 9. do 12. ure.

»Teden Komunist« v občini Velenje

Ponedeljek, 20. oktobra:

17.00 – Odprtje razstave „Komunist od prve izdaje do danes“ v avli Skupščine občine Velenje;

Torek, 21. oktobra:

– Obisk potujoče knjižnice „Komunist“ v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki, Tovarni usnja Šoštanj in krajevni skupnosti Velenje – Konovo;

Sreda, 22. oktobra:

17.00 – Javna tribuna „Razvoj krajevnih skupnosti in uveljavljanje delegatskih razmerij“ v restavraciji Jezero v krajevni skupnosti Velenje – Stara vas;

Petek, 24. oktobra:

17.00 – Zbor komunistov občine Velenje ob 50-letnici pisane partijske besede in izida prve številke tednika „Komunist“ v Domu kulture Velenje;

19.00 – Odprtje oddelka partijske literature in začetek dela oddelka partijske šole v Knjižnici Velenje

Ponedeljek, 27. oktobra:

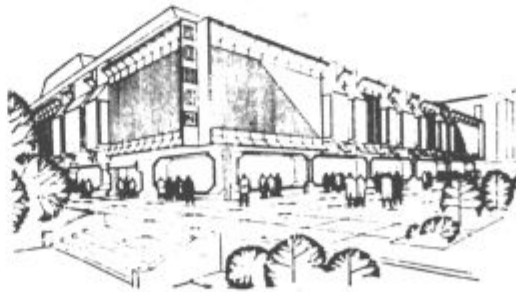
18.00 – Zbor komunistov, članov drugih družbenopolitičnih organizacij in občanov krajevnih skupnosti Velenje – Stara vas v kino dvorani.

Torek, 28. oktobra:

17.00 – Zbor samoupravljalcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje in Tovarne gospodinjstva opreme „Gorenje“ Velenje v restavraciji „Gorenje“

Pletenine so danes že skorajda nepogrešljiv kos moške, ženske in otroške garderobe,

- zato, ker so praktične,
- uporabne za vsako priložnost,
- niso posebno drage in
- vzdrževanje ni komplicirano.

VELEBLAGOVNICA
nama
VELENJE

NUDI NA ODDELKIH Z MOŠKIMI, ŽENSKIMI IN OTROŠKIMI PLETENINAMI

– lepo izbiro raznovrstnih pletenin, ki so jih za letošnjo jesensko-zimsko sezono pripravili naši vodilni ustvarjalci pletene mode

ZADNJE DNI

PO SVETU...

● PORTUGALSKO-JUGOSLOVANSKO SODELOVANJE

Jugoslavija je z veliko pozornostjo spremljala razvoj dogodkov po revoluciji na Portugalskem aprila lani, ki je pometila s starim fašističnim režimom. Razmeroma kmalu sta deželi navezali tudi diplomatske odnose in začeli navezovati normalne stike ne samo na diplomatskem, marveč tudi političnem in drugih področjih.

Obisk podpredsednika zveznega izvršnega sveta in zveznega sekretarja za zunanje zadeve Miloša Minića na Portugalskem predstavlja nedvomno vrhunec (čeprav ne tudi skrajni dosežek) v dosedanjih jugoslovansko-portugalskih odnosih. Ta obisk ni samo priprava na skorajšnje potovanje predsednika Portugalske Gomeza v Jugoslavijo, marveč pomeni tudi vsebinsko obogatitev dvostranskega sodelovanja, saj kanita deželi v kratkem podpisati več dvostranskih sporazumov, ki bodo konkretnje določali oblike sodelovanja na različnih področjih.

Jugoslavija in Portugalska sta sicer deželi z različnimi družbenima sistemoma in tudi različnim mednarodnim položajem (ena je neuvrščena, druga pa članica enega izmed blokov), toda to ni ovira za plodno sodelovanje povsod tam, kjer za to obstajajo možnosti.

Glede tega je treba opozoriti na dejstvo, da je bila portugalska delegacija gost na nedavni ministrijski konferenci neuvrščenih dežel v Limi, kjer je izpričala živo zanimanje za dejavnost neuvrščenih.

Miloš Minić se je med svojim obiskom v Lizboni sestel tudi s predstavniki vseh političnih strank, ki sodelujejo z Gibanjem oboroženih sil.

● BIJEDIĆ V NEW DELHIJU

Jugoslovanska delegacija, ki jo vodi predsednik zveznega izvršnega sveta Djemal Bijedić, je končala obisk v LR Kitajski, ki sta ga obe strani ocenili kot zelo uspešnega.

Gostitelji jugoslovanske delegacije so poudarili vlogo neuvrščenosti in še posebej Jugoslavije v tem gibanju, za katerega so dejali, da predstavlja nepogrešljivi sestavni del mednarodnih odnosov.

Obe strani sta sklenili tudi več konkretnih dogovorov, ki bodo, kot pričakujejo, prispevali po-

memben delež k boljšim dvostranskim odnosom ne samo na političnem področju (kjer obe strani seveda upoštevata nekatere razlike v stališčih), marveč tudi na gospodarskem in nekaterih drugih.

Jugoslovanska delegacija je po končanem obisku v LR Kitajski odpotovala pred Singapuro v New Delhi, kjer so jo svečano sprejeli. V trenutku, ko to poročamo, so se jugoslovansko-indijski razgovori komaj dobro začeli, toda nihče ne dvomi, da bodo minili v tradicionalnem vzdušju prijateljstva in dobrega sodelovanja.

Pogovarjali se bodo o mednarodnem položaju in posebej vlogi neuvrščenih v njem ter dvostranskih političnih, gospodarskih in drugih odnosih.

Jugoslavija in Indija imata v gibanju neuvrščenih posebno pomembno vlogo, ki postaja sedaj, ko se neuvrščeni že pripravljajo na peto konferenco na vrhu prihodnje leto v Colombu, še toliko bolj v središču pozornosti.

● KRITIKE SPORAZUMA

Tačas pa morajo v Kairu poslušati kritične besede, ki prihajajo iz nekaterih arabskih prestolnic (predvsem pa iz Damaska) na rovaš podpisa izraelsko-egiptovskega sporazuma o drugi fazi razmika.

Egiptu očitajo, da je izdal palestinske nacionalne interese in poskrbel samo za svoje, kar pa predsednik Sadat odločno zavrača.

● PREMIJJE V LIBANONU

Po silovitih nemirih, ki so terjali na stotine mrtvih in ranjenih, se je položaj v Bejrutu in drugih libanonskih mestih v začetku tega tedna nekoliko pomiril, toda to je po mnenju nekaterih opazovalcev bolj začasno pred možnim novim viharjem kot trajna pomiritev na tem občutljivem področju.

Zmeda je bila popolna in je dosegla svoj vrhunec v zadnjem obračunavanju konca tedna, ko se preprosto ni več vedelo kdo na koga strelja in zakaj. Kaže, da je šele ponovno posredovanje sirskega zunanjega ministra vneslo v dogajanja nekaj več mirnosti in tudi upanja, da se bo vendarle našel trajnejši izhod iz notranje krize, ki sedaj pretresa Libanon že več kot leto dni in pol.

...IN DOMOVINI

VAJE - Že nekaj dni potekajo na območju severovzhodne Slovenije štabne vaje „Pohorje 75“, na katerih preizkušajo zlasti načrtovanje obrambnih priprav in prehod družbenopolitičnih struktur in drugih obrambnih dejavnikov iz mirnodobnega v vojno stanje ter medsebojno usklajevanje obrambnih naporov vseh dejavnikov SLO z jugoslovansko ljudsko armado za uspešno zaprtost agresiji v najtežjih pogojih vojne. Vaje so si ogledali tudi Sergej Kraigher, France Popit, Marijan Brečelj, Andrej Marinc, Franc Setinec ter mnogi drugi predstavniki republiških organov in organizacij.

STUDIJ - V CK ZK Slovenije se je slovesno začel interdisciplinarni podiplomski študij „teorija marksizma in samoupravljanje“. V tej zvezi so marksistični center pri CK ZKS fakultete, in drugi visokošolski ustanove s področja ekonomskih in družbenih ved, republiška izobraževalna skupnost, republiški izvršni svet, Kulturna skupnost Slovenije in skupnost za raziskovalno dejavnost Slovenije podpisale družbeni dogovor o tem študiju. O pomenu novega študija za razvoj družbenih ved v Sloveniji je govoril predsednik CK ZKS Franc Popir.

DEPOZITI - S sklepom ZIS bo z 18. oktobrom začel veljati odlok o kriterijih za oprostitev obveznega polaganja depozitov pri investiranju v negospodarske in neproizvodne naložbe. Investitor bo oproščen depozita pri naložbah v stanovanjsko graditev ter pripravljane gradbenega zemljišča za gradnjo stanovanj, če uporablja za te naložbe sredstva, namenjena za stanovanjsko

gradnjo. Uradni list SFRJ navaja tudi druge primere, ko so investitorji oproščeni obveznega polaganja depozita. Tako na primer pri objektih, ki so bili poškodovani med potresi, poplavami, požari in podobno, ali pa če gre za objekte, ki so namenjeni oboroženim silam SFRJ in narodne obrambe.

BENCIN - Bencin in drugi naftni derivati naj bi se podražili za 10 do 12 odstotkov, da bi neutralizirali nedavno podražitev nafte na svetovnem tržišču. Če bi ta predlog sprejeli, potem bi se super bencin podražil z novim letom za 30 par pri litru. Tudi vsi drugi naftni derivati bi se podražili za približno 10 odstotkov, razen diselskega goriva za kmetijske stroje, kot je pred časom že obljubil ZIS.

TURIZEM - Rezultati minule turistične sezone kažejo, da domači turizem presega vsa predvidevanja in narašča za 9 do 10 odstotkov, inozemski turizem pa za 6 odstotkov. Računajo, da smo v osmih mesecih letos dosegli od turizma 470 milijonov dolarjev deviznega priliva, kar je za 12 odstotkov več kot lani.

CESTA - Skupščina občine Celje in republiška skupnost za ceste sta sklenili dogovor o sofinanciranju izgradnje celjskega cestnega križa v naslednjem desetletnem obdobju. Po predračunu bodo dela veljala okoli 170 milijonov dinarjev. Podpisnici dogovora sta se zavezali, da bosta prispevali po polovici s tem, da bosta že v srednjeročnem obdobju do leta 1980 obe prispevali po 40 milijonov dinarjev.

● KAKO JE POTEKAL TEDEN OTROKA V VELENJSKI OBČINI?

Otrokom posvetimo večjo skrb

Letošnji teden otroka je potekal pod geslom: USTVARIMO BOLJŠE POGOJE ZA ZDRAVO IN SREČNO RAST NAŠIH OTROK! RAZUMNO GOSPODARIMO, VARČUJMO IN VZAJEMNO SODELUJMO NA PODROČJU VZGOJE IN VARSTVA OTROK!

V tem tednu niso organizirali kakšnih posebnih prireditev, ampak so hoteli razčistiti vprašanja, katerih rezultati so daljnosežne posledice.

OTROŠKO IGRISČE V VSAKI KRAJEVNI SKUPNOSTI

V tem tednu so formirali odbor za pripravo noveletnega praznovanja, ki naj takoj prične z delom. Letos želijo noveletno praznovanje poenotiti, tako da ga bodo deležni tudi otroci v vseh krajevnih skupnostih. To bodo uredili tako, da jih ne bodo vabili v mesto, ampak bodo priredili kvalitetne prireditve v vsaki krajevni skupnosti.

Organizirali so tudi sestanke s predstavniki nekaterih krajevnih skupnosti. Z njimi so se dogovarjali o hitrejšem urejanju otroških igrišč in prostorov za občasno delo z otroki. Sklenili so, da bodo do leta 1980 pomagali urediti v vsaki krajevni skupnosti otroško igrišče in prostor za občasno delo z otroki. V teh prostorih bodo organizirali razne prireditve za otroke, potujoči vrtec... Društvo prijateljev mladine se je zblizalo v tem tednu tudi s komisijo za denarne pomoči pri skupnosti otroškega varstva. Predlagali so, da bi ta dodelila otroške dodatke vsem otrokom na višinskih kmetijah, ne glede na dohodek kmetije. Predlagali so tudi, da bi komisija ponovno pregledala odklonjene vloge za otroške dodatke kmečkih otrok in upoštevala socialne in zdravstvene okoliščine.

NEZADOVOLJIVA PREHRANA

Pri skupnosti otroškega varstva ugotavljajo, da je prehrana otrok v naši občini nezadovoljiva. Kvaliteta malic v nekaterih osnovnih šolah je precej slaba. Društvo prijateljev mladine je predlagalo občinski skupnosti otroškega varstva, da dodeli v te namene dodatna sredstva. Pomagati je treba predvsem šolskim kuhinjam na nekaterih podružničnih šolah. Tudi šolske malice na nekaterih centralnih šolah se bodo morale izboljšati z večjo domiselnostjo in prizadevnostjo predvsem vodstev kuhinj.

VARSTVO NA DOMU

Skupnost otroškega varstva je pričela organizirati varstvo otrok do treh let na posebnem način. Uredili so varstvo otrok na domu. To varstvo pod posebnimi pogoji. Prijavitelj se je premalo žena, pa še od njih je bilo mnogo, ki niso imeli pogojev za sprejemanje otroka na dom. Pogosto se dogaja, da mladi starši ne vedo za varstvo otrok na domovih. Veliko jih ne ve, da lahko prijavi svojega otroka za varstvo na domu v varstvenih zavodih pa v pisarni Društva prijateljev mladine na občini.

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-1
telefon h. c. 061/314 177
telex 31.260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN NAVODILA ZA UPORABO!

● DELAVCI VELENJSKEGA GORENJA

Dobili ključe

Ključke stanovanj je zopet dobilo precej delavcev tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje. Ta stanovanja bodo predvidoma vseljiva ob koncu letošnjega leta.

V tej tovarni uspešno rešujejo stanovanjske probleme svojih delavcev, saj zgradijo vsako leto od 100 do 150 stanovanj. V letošnjem letu so jih zgradili 133. To so različna stanovanja, od garsonier do trisobnih družinskih stanovanj. Velike potrebe so se pokazale zlasti po družinskih stanovanjih, zato bodo temu prilagodili načrt gradnje stanovanj v letu 1976/77. Letos so zgradili štiridesetgarsonjerski blok in s tem rešili problem samskih stanovanj.

Delavci kandidirajo za dodelitev ali zamenjavo teh stanovanj po določitvi samoupravnega sporazuma o delitvi stanovanj. Letos je bilo vloženih kar 535 prijav za dodelitev ali zamenjavo stanovanj. Stanovanja dodeljuje komisija za družbeni standard, ki jo sestavljajo delegati vseh TOZD Gorenje. Letos so stanovanja dodelili prosilec, ki so po samoupravnem sporazumu zbrali največ točk.

Fidelinka s polno zmogljivostjo

Merx je prevzel velenjsko pekarno Fidelinka pod svojo upravo. Pekarna je že prvi teden povečala proizvodnjo. To je pekarna z zmogljivostjo 35.000 kg kruha dnevno, a so v njej spekli prej le 4000 do 5000 kg kruha dnevno.

Merx načrtuje, da bodo čez mesec spekli v tej pekarni že 18.000 kg kruha in tako več kot polovično izrabili zmogljivosti. Tržišče velenjske občine je za tako veliko proizvodnjo premajhno, zato bodo vozili kruh tudi v sosednje občine in tudi v Celje. Fidelinka bo delovala v okviru Merxa mnogo lažje, ker ima obsežno drobnoprodajno mrežo, pekarnice in prodajalne kruha. Velenjska industrijska pekarna sama mreže, pekarnice in prodajalne kruha. Velenjska industrijska pekarna sama ne bi mogla rešiti vseh zadev in je

pred tem poslovala z izgubo. Z združitvijo Merxa in Fidelinke bomo dobili tudi mnogo kvalitetnejši kruh. V svojih pekarnah bo Merx lahko odpravil nadurno delo, nekaj starejših pekarn bodo opustili, v mnogih pa bodo zmanjšali proizvodnjo in jih specializirali.

Sredstva, ki so jih nameravali vložiti v graditev nove pekarnice v Celju, bodo porabili za odplačilo Fidelinke, ki jo morajo odplačati v petih letih in pol. Odkupnina pa znaša 26 milijonov dinarjev.

Komentar tedna

Iz posebnosti notranjega razvoja Jugoslavije in Slovenije ter iz izjemno uveljavljenega položaja Jugoslavije v svetu izvira tudi svojevrstno dograjevanje odnosov med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi na Slovenskem. Te politike ne narekujejo le trenutni politični interesi; je dolgoročna ter v skladu z dosledno ustavno politiko odprtega delovanja ter enakopravnih možnosti, pravic in dolžnosti vseh delovnih ljudi in občanov za graditev socialističnega samoupravljanja. Torej družbenega reda, v katerem se ljudje ne ločujejo na podlagi verskih prepričanj ter svetovnonazorskih gledanj.

Te uvodne besede so potrebne zato, ker je danes že treba razumeti, da takšne politike ne zagotavlja le država, mapak jo vse bolj

mentirali, sedaj gre za to, da poudarimo, da zakon sam po sebi seveda ne bo mogel urejati vseh morebitnih spornosti in ravnanj med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi.

Zato tudi poudarek na

občutljivo področje človekovega čustvovanja, pač pa so izraz moči socialističnega samoupravljanja, da se tudi s temi problemi srečuje odkrito, javno in na ustavni podlagi.

Zato so v svojem bistvu koordinacijski odbori - v nekaterih občinah jih žal še ni, ali pa se šele snujejo - demokratično sredstvo za urejanje vseh odprtih vprašanj skupnega življenja verujočih ter neverujočih članov naše družbe. Duhovniki vanje niso vabljivi kot hierarhični predstavniki cerkve, marveč zgolj kot občani z razumljivo velikim vplivom na urejanje teh odnosov. Slednje pa bo morala slednjič razumeti tudi uradna slovenska cerkev.

MILAN MEDEN

Izraz demokracije

uresničuje tudi ustavno preoblikovana Socialistična zveza.

Slednje poudarjamo zaradi tega, ker je prav sedaj v javnosti osnutek novega republiškega zakona o pravnem položaju verskih skupnosti. O vsebini zakona smo na tem mestu že poročali, nekoliko smo ga tudi ko-

ustavno preoblikovani Socialistični zvezi, ki se je že pred nekaj leti odločila, da osnuje pri svojih občinskih konferencah ustrezne koordinacijske odbore za urejanje odprtih vprašanj med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi. Slednji niso le dodaten instrument demokracije, ko gre za to

Junakom borbe morajo slediti junaki dela

Na osrednji proslavi ob letošnjem občinskem prazniku velenjske občine je govoril politični sekretar komiteja občinske konference ZKS Franjo Korun – Njegov govor v celoti objavljamo

V noči na 8. oktober 1941. leta so borci I. štajerskega bataljona napadli Šoštanj. Čeprav le za nekaj časa je postal Šoštanj prvo osvobojeno mesto na ozemlju tretjega rajha. To je bila akcija, ki je odjeknila v vsej Šaleški dolini in širom Slovenije.

Že vrsto let se z občinskim praznikom spominjamo te zmage Titovih partizanov. Letošnje slavje vključujemo v praznovanje 30-letnice zmage nad fašizmom in osvoboditve.

Delovni ljudje in občani občine smo ponosni, da so danes tu med nami borci narodnoosvobodilne borbe, aktivisti Osvobodilne fronte, predvojni komunisti, ki so bili pripravljene žrtvovati za domovino in svobodo največ, kar so imeli – življenje.

Ponosni slavimo najbolj slavno obdobje iz zgodovine naših narodov in narodnosti, še posebej zaradi prispevka, ki ga je dala Jugoslavija za zmago nad fašističnimi okupatorji in njihovimi hlapci. Ob 30-letnici uspešne graditve nove socialistične Jugoslavije, ko z razvojem samoupravljanja utiramo neraziskane poti socializma, ko smo v prvih vrstah boja za mir in napredek v svetu, ko je po zaslugi tega ime predsednika Tita in ime Jugoslavije postalo simbol svobode, napredka, bolj humanega in boljšega jutrišnjega dne, več kot 30.000 delovnih ljudi in občanov občine Velenje znova zagotavlja, da bodo združeni v bratski skupnosti naših narodov in narodnosti branili vse pridobitve našega narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije.

V naši občini, v Šaleški dolini, smo dosledno uresničevali eno od hotenj naše revolucije, da morajo junakom borbe slediti junaki dela. V socialistični Jugoslaviji so zrasla nova mesta, nove vasi in zaselki, sad socialistične revolucije in rezultat dela.

Našo občino so in gradijo ljudje, ob tem pa gradimo in oblikujemo tudi sebe ter ob vsakdanjem delu nešteto izpričujemo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

„Velike pridobitve revolucije, na katere kaže že primerjava med današnjim in nekdanjim Velenjem, niso bile delavskemu razredu podarjene, marveč so plod njegovega boja in njegovega dela“, je ob zadnjem obisku pri nas poudaril predsednik centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit. „V tem boju se je utrjevala in dobivala vse širše oblike zavest skupnosti, ki izhaja že iz same narave kolektivnega dela. V ekonomskem in političnem boju delavcev posameznih območij se je zavest skupnosti poglobljala v razredno zavest delavskega razreda v vsej tisti razsežnosti, ki vsebuje marksistično idejno enotnost, zavestno disciplino, samozavest, doslednost in borbeno odločnost. To pa so človeške vrednote, ki so nepogrešljive za razvoj in vsestransko uveljavljanje družbenega samoupravljanja“.

V dolini ob Paki stojijo mejniki dveh dob življenja in dela; tisti, ki so od davne preteklosti segli do osvoboditve naše domovine, in tisti, ki izpričujejo, da smo delovni ljudje in občani tudi v Šaleški dolini prvi v svetu stopili na pot samoupravnega, plodnega in humanega socialističnega razvoja.

Današnji zbor je v eni od zadnjih pridobitev vse Šaleške doline, v impozantni dvorani, ki ne predstavlja samo novo okno v svet, pač pa mejnik v nadaljnjem razvoju občine.

Naše občine iz Šaleške doline ni treba posebej predstavljati. Ime najmlajšega slovenskega mesta so ponesli širom po domovini in v svet veliko energijsko bogastvo, tovarna Gorenje in mi vsi – občani.

Razvojna pot našega mesta se je začela pred tremi desetletji, po najlepšem dnevu pomladi... Tu, kjer so bili zamočvirjeni travniki, tu, kjer je Paka poplavljal, tu je zraslo mesto.

Vseskozi so bile v ospredju potrebe delovnega človeka, rudarja iz jame, šoštanskega usnarja, kovinarja in električarja, delavke in delavca iz Gorenja, profesorja in učitelja šol in šolskega centra, Vegradovega gradbinca – skratka vseh 20.000 zaposlenih.

Šoštanj in Velenje, Konovo in Šmartno, vasi in zaselke, Šaleško dolino, smo gradili in oblikovali ljudje, ob tem pa smo gradili in oblikovali tudi sebe. Koliko prostovoljnega dela je bilo opravljenega, koliko je bilo odločitev delovnih ljudi, da je podoba takšna, kakršna je danes.

Značilna je tale izjava enega od 30.000 prebivalcev naše občine: „Sami smo si ustvarili družbeni standard. Je rezultat našega dela, pa tudi iznajdljivosti. Gradili smo mesto in žulji, ki smo jih dobili, so kaj hitro izginili, če že nanje sploh nismo pozabili. Vedeli smo, da gradimo sebi in mladi generaciji boljše pogoje za življenje“.

Na solidarnost nismo nikoli pozabili. Tudi lani ne, ko se je zamajal zemlja pod Kozjanskim in Obsoteljem.

Seveda pa moramo v prihodnje načelo solidarnosti še bolj negovati. Naša solidarnost mora priti do vseh naših ljudi v krajevnih skupnostih, ne samo v Šaleški dolini, pač pa tudi v vseh drugih občinah.

Za Velenje, mesto in občino, je značilna mladost njegovih prebivalcev. To izpričuje tudi nocojšnji zbor. Kar tretjina občanov še ni dopolnila 14 let, povprečna starost prebivalcev pa je precej izpod 30 let. Naša mladost je pomembno gibalno napredka.

Franjo Korun, politični sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje je prejšnjo soboto spregovoril na osrednji proslavi ob letošnjem občinskem prazniku.

Že dvakrat doslej, pred petimi leti z našim DA, pred petimi meseci pa vnovič z DANES ZA JUTRI je presenetljiva večina delovnih ljudi in občanov izpričala, da bomo, kolikor je v naši moči, pomagali pri reševanju vseh poglavitnih vprašanj.

V spisek pridobitev naših 30 let smo vpisali številne delovne zmage. Vsako leto jih ob koncu leta na takšen dan slovesno preštujemo. To vliva pogum in nadaljnji optimizem. To terja voljo in znanje. V tem letu se je Velenje, ob tem ko si utrjuje občina pomembnega središča usmerjenega izobraževanja, začelo razvijati kot visokošolsko središče.

Naših 30 let predstavlja 30 let izgradnje Šaleške doline, zmago delavca, samoupravljanja in olidarnosti. Zorana je bila velika ledina. Seme, posejano pred desetletji že dolgo bogato žetev. Prihodnje žetve naj bi bile še bogatejše.

Z 21. sejo predsedstva CK ZK Jugoslavije in s pismom predsednika Tita in izvršnega biroja, z 29. sejo CK ZKS, ko smo z ostro revolucionarno akcijo naredili konec tistim nesamoupravnim in protisocialističnim smerem, ki so našo družbo spravile v konfliktno situacijo, smo začeli novo obdobje naše rasti in revolucionarnega boja. Zagotovili smo si pogoje za korenite revolucionarne spremembe v naši družbi, v proizvodnih odnosih, pri nadaljnjem razvijanju samoupravljanja v smeri stalnega družbenega razvoja, ki bo delavski razred in združeno delo spremenil v zares vladajočo gospodarsko in politično silo družbe. Te naloge so zapletene in še malo ne lahke.

Z doslej opravljenim delom, s samoupravnim organiziranjem delavcev v organizacijo združenega dela, ustanovitvijo samoupravnih interesnih skupnosti, krajevnih skupnosti in delegatskih skupščin smo šele ustanovili pogoje za globlji proces preobrazbe družbenoekonomskih odnosov.

Z novo družbenoekonomsko institucionalno podlago smo nadaljnji proces socialistične preobrazbe postavili na novo izhodišče, ki ni več obremenjeno z različnimi kompromisi, ob katerih so se v preteklosti obnavljali pogoji za delavčevno družbeno odtujenost.

V teh dneh tudi v naši občini ocenjujemo družbenopolitično akcijo za uveljavljanje ustavne vsebine samoupravljanja in uresničevanja ciljev družbenoekonomske politike.

Se marsikaj bo treba storiti, da bomo delali v prihodnje tako, kot smo se dogovorili. Vsa naša ponašanja morajo biti stabilizacijska. Celoviti razvojni načrti, katerih temeljni nosilci morajo postati delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovni ljudje ter občani v krajevnih skupnostih, morajo postati načrti stabilizacije, samoupravni organi in delovni ljudje pa bodo morali sproti ocenjevati njihovo družbeno utemeljenost.

Pred nami je druga faza široke družbenopolitične akcije in naloge, zapisane v akcijskih programih moramo kar najbolj dosledno in odgovorno uresničevati. V tem bodo uspeli predvsem v tistih sredinah, kjer konkretno in kontinuirano krepijo samoupravne odnose in kjer so prizadevanja za gospodarsko stabilizacijo in uveljavljanje novih samoupravnih odnosov enovit proces.

Delo z ljudmi moramo vedno znova in znova utrjevati in mu dati vso veljavo. Krajevne skupnosti, temeljne celice naše samoupravne družbe, morajo postati ob praksi celovitega uveljavljanja njihove ustavne vloge praktična šola samoupravljalcev – naših delovnih ljudi in občanov in temeljna šola samoupravnega izobraževanja vodstvenih in vodilnih delavcev iz temeljnih in drugih organizacij združenega dela.

V letu, ko slavimo teh naših 30 let, beležimo novo zmago politike miru in sodelovanja. Pred podpisom je meddržavni akt o ureditvi odprtih mejnih in drugih vprašanj z Italijo. Akt, ki mora omogočiti prehod v novo etapo medsebojnih odnosov z bogatimi perspektivami za uspešen in vsebinsko bogat razvoj.

Zunanja politika samoupravne socialistične in nevrščene Jugoslavije, ki temelji na načelih neodvisnosti, enakopravnosti, spoštovanja suverenosti in ozemeljske nedotakljivosti, nevmešavanja v notranje zadeve drugih, aktivnega prizadevanja za miroljubno reševanje vseh spornih vprašanj s pogostimi in dogovarjanjem, politiko upoštevanja pravic narodnosti manjšin kot mostov za sodelovanje in dobre sosedske odnose je z doseženim sporazumom dobila še eno praktično potrditev, ki nam vliva poguma in nas vzpodbuja, da dosledno vztrajamo pri svojih opredelitvah. Zato zahtevamo, da sosednja Avstrija pri izpolnjevanju določil avstrijske državne pogodbe ostane zvesta duhu pogodbe in izpolni, kar ji je naloženo, tudi kar zadeva položaj slovenske in hrvaške narodnostne skupnosti.

Tovarišice in tovariši!

V jubilejnem letu naše zmage nad fašizmom in osvoboditve znova manifestiramo našo veliko moč ob okrepljeni lastni samozavesti.

Vsem tistim, ki so nam v naših 30 letih govorili ter napovedali razpad, spet izpričujemo, kako živa, razgibana, močna in trdna skupnost smo in da bomo takšni tudi ostali.

Tudi s praznovanjem letošnjega občinskega praznika, z današnjim zborom, dokazujemo, da se preko 30.000 prebivalcev občine Velenje, posebej pa še mladi rod, zaveda pomena pridobitev, doseženih v oboroženem delu revolucije ter v 25-letnem razvoju socialističnega samoupravljanja.

Naša prihodnost ni vizija, pač pa stvarnost.

To pa je in bo neodvisna in nevrščena Jugoslavija, angažirana v borbi za svet brez vojn in splošni napredek vseh narodov sveta.

Naj žive delovni ljudje in občani Šaleške doline!

Naj živi samoupravna socialistična Slovenija in Jugoslavija!

Naj živi maršal Jugoslavije, tovariš Tito!

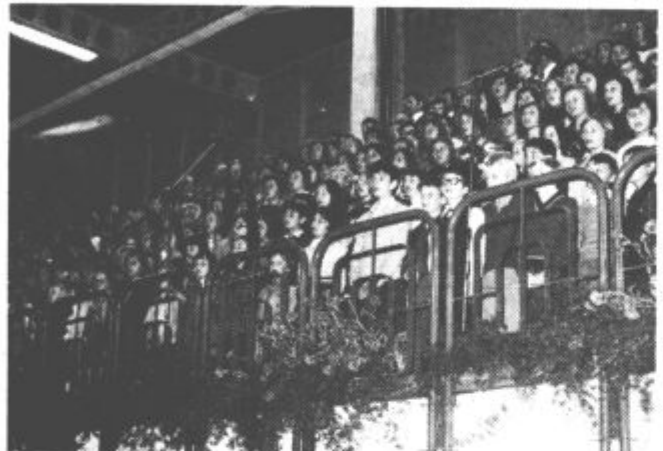
Nova večnamenska zgradba ob Celjski cesti – ponos vseh občanov Šaleške doline

● V ŠOŠTANJU SO

Počastili spomin

Osrednje proslave so se udeležili številni gostje, med njimi Franc Leskošek – Luka, Tone Bole, Peter Stante – Skala, delegacija Splita in predstavniki sosednjih občin

Ob spremljavi šoštanjskih in velenjskih godbenikov je pelo več kot 600 pevcev.

Pesmi sta recitirala Mira Čretnik in Karel Seme

26. tega meseca bodo predstavniki skupščine občine Velenje in Splita podpisali listino o pobratenju med mestoma. Namestnik predsednika skupščine občine Split Juraj Rogošič je na proslavi med drugim na kratko predstavil gospodarski in kulturni razvoj Splita

ŠOŠTANJ, 8. okt. – Podobno kot vsako leto so se tudi danes prebivalci Šoštanja, skupščine občine in njenega izvršnega sveta, družbenopolitičnih ter delovnih organizacij velenjske občine zbrali na žalni komemoraciji pri spomeniku talcev na Cesti talcev v Šoštanju. Počastili so spomin na 10. oktober leta 1941, ko je okupator pripeljal iz mariborskih zaporov deset talcev in jih v Šoštanju ustrelil. S tem se je hotel maščevati partizanom, ki so v noči med 7. in 8. oktobrom napadli ta kraj ob Paki.

Pred spomenikom je imel spominski govor predsednik krajevne konference SZDL mesta Šoštanj Martin Primožič. V govoru je

podčrtal pomen, ki ga je imel ta dogodek pred štirinajstdesetimi za nadaljnji razvoj osvobodilnega gibanja.

Na spominski slavnosti so nastopili učenci šoštanjskih osnovnih šol, Šaleški okteti in godba Zarja. Po končani komemoraciji delegacije zveze združenj borcev NOV in delovnih organizacij položile vence k vsem spominskim obeležjem v Šoštanju.

Venec k spomeniku desetih talcev pa je položila tudi delegacija iz pobratene občine Vrnjačke Banje, ki se je na povabilo skupščine občine Velenje udeležila svečanosti ob letošnjem občinskem prazniku.

Predstavniki zveze združenj borcev, delovnih organizacij in gostje iz Vrnjačke Banje polagajo vence k spomeniku talcev.

Spominske slavnosti se je udeležilo veliko število prebivalcev Šaleške doline

Letošnji Kajuhovi nagrajenci

Na slovesnosti, na kateri je nekaj pesmi zapel moški pevski zbor Kajuh, so v petek, 10. oktobra, v prostorih galerije velenjske knjižnice podelili Kajuhove nagrade letošnjim nagrajencem.

V priložnostnem nagovoru je predsednik žirije za podelitev

NOB. Zaradi njenega vestnega in požrtvovalnega sodelovanja z občinskim odborom ZZB NOV ima danes občinski odbor najbolj urejeno in zbrano gradivo iz NOB. Njeno delo je prežeto z ljubeznijo in spoštovanjem do pomnikov naše revolucije. Zato so vsi ti dokumenti zbrani po

Letošnji Kajuhovi nagrajenci: Mara Topolovec (v sredi), prim. dr. Alojz Fijavž in Jožeta Klančnik (tretji z leve).

letšnjih Kajuhovih nagrad Drago Tratnik obrazložil, zakaj so Mara Topolovec, prim. dr. Alojz Fijavž in Jožeta Klančnik izbrali za letošnje Kajuhove nagrajence.

Mara Topolovec se je prizdeveno in vestno lotila zbiranja in urejanja dokumentov iz

njeni zasluge ogromne vrednosti za osvetljevanje zgodovine NOB savinjsko-šaleškega območja.

Primarij dr. Alojz Fijavž je to visoko nagrado dobil za neumorno prizadevanje za dvig zdravstvene službe v občini na čim višjo raven. Kot direktor se je namreč poleg rednega dela v ambulanti ves posvetil nenehni skrbi za materialni in strokovni napredek zdravstva v občini, po letu 1968 pa tudi na območju mozirske občine.

Poleg tega je našel tudi čas za družbenopolitično delo. Dolga leta je bil član sveta za zdravstvo in socialno politiko, član skupščine socialnega zavarovanja in podpredsednik slovenskega zdravniškega društva.

Danes pa je predsednik IO regionalne zdravstvene skupnosti in član IO republiške zdravstvene skupnosti.

Jožeta Klančnik se dolga leta bavi z gojenjem lepe slovenske besede. Kot tak se je ves posvetil predvsem pripravi scenarijev za vrsto občinskih in drugih praznovanj. Bil je režiser, scenarist in organizator praznovanj ter sodelavec pri dramskem odru Svobode.

Zaradi požrtvovalnosti pri tovrstnem delu, izrednega posluha za idejno angažirane scenarije nešteti prireditve sodi Jožeta Klančnik v vrsto tistih kulturnih delavcev in organizatorjev kulturnega življenja, ki so pripravljeni in sposobni na kulturnem področju soustvarjati.

Sodišče – pomembna pridobitev

V okviru občinskega praznika so v Velenju v soboto izročili namenu tudi novo zgradbo občinskega sodišča na Prešernovi cesti, v kateri imajo svoje prostore tudi javna tožilstvo, družbeni pravobranilec samoupravljanja, družbenopolitične organizacije občine, geodetska uprava in štab za splošni ljudski odpor.

Na otvoritvi je goste, med njimi javnega tožilca SRS Bojana Škrka, predsednika vrhovnega sodišča SRS Jožeta Pavličiča, republiško sekretarko za pravosodje Evo Naglič, predsednika slovenskega sodniškega društva dr. Svetozarja Poliča, svetovalca republiškega sekretarja dr. Ivana Šketiča, predstavnike okrožnega sodišča in javnega tožilstva iz Celja, republiške geodetske uprave in predsednike sosednjih občin pozdravil predsednik gradbenega odbora Edvard Centrih. Predsednik sodišča Miran Topolovec pa je v kratkem priložnostnem govoru prikazal dosedanje delo sodišča. Hkrati se je zahvalil vsem, ki so omogočili izgradnjo tega lepega objekta ob Prešernovi cesti.

Ob otvoritvi sodišča sta spregovorila Edvard Centrih in Miran Topolovec

Otvoritve sodišča so se udeležili tudi gostje iz Ljubljane in sosednjih občin.

Koncert v Šoštanju

V počastitev 8. oktobra, ki so ga prebivalci Šoštanja izbrali tudi za svoj krajevni praznik, se je letos v Šoštanju zvrstilo več prireditev. O nekaterih smo v prejšnji številki že pisali.

V torek zvečer, 7. oktobra pa so se šoštanjski spet zbrali v novem kulturnem domu na koncertu, ki ga je v spomin na dogodke pred 34. leti pripravilo prosvetno društvo Svoboda Šoštanj.

Ob začetku koncerta je o pomenu praznika spregovoril predsednik krajevne skupnosti Miloš Volk, v sporedu pa so se občinstvu predstavili Šaleški okteti, recitatorka Anka Krčmarjeva ter kot gosta solistka Marija Bitenc-Samčeva iz Celja in pianist Andrej Jarc iz Ljubljane.

Kot gosta sta na koncertu v Šoštanju nastopila Marija Bitenc Samčeva in pianist Andrej Jarc

Dobili so lepo, novo šolo

Velenje, 8. oktobra – „Prebivalci naše občine smo se že kar navadili, da na današnji dan praznujemo z novimi delovnimi uspehi in predajamo namenu vedno nove in nove pridobitve skupnega pomena. Menim, da z objekti, ki nam bodo omogočili lepši in boljši jutrišnji dan, najlepše počastimo spomin vseh tistih, ki so se zavedali svoje dolžnosti v najtežjih dneh naše zgodovine. Vsako leto tako znova dokazujemo, da nas dosežena stopnja razvoja ne uspava. Vedno znova načrtujemo naše delo in skrbimo, da začrtano pot tudi uresničimo. Eden teh dosežkov je tudi nova posebna šola.“

S temi besedami je začela svoj govor podpredsednica skupščine občine Velenje Herma Groznik v sredo 8. oktobra na slovesni otvoritvi novega šolskega poslopja za učence in učiteljice posebne šole, ki ga je ob Kidričevi cesti v Velenju zgradilo gradbeno podjetje Vegrad. Ta dan bo prav gotovo zapisan z zlatimi črkami v šolskem dnevniku učencev in učiteljic posebne šole v Velenju. Novi objekt je njim najlepše darilo ob letošnjem občinskem prazniku, darilo, ki je bilo zgrajeno z denarjem, ki so ga prispevali občani v obliki samopriskpevka.

Učenci so se za otvoritveni dan še posebej skrbno pripravili. Skupaj z njihovimi učiteljicami so pripravili izredno lep kulturni program, ki je navdušil več sto občanov in drugih gostov, ki so se udeležili otvoritve njihove šole.

OTROCI, KI IMAJO V SEBI TOLIKO VOLJE ...

Kot smo že v uvodu omenili, je na otvoritvi spregovorila Herma Groznik podpredsednica skupščine občine Velenje. Prve besede je namenila učencem posebne osnovne šole.

„Dragi pionirji!“ je dejala. „Zares sem vesela, da delim z vami srečo, ki jo občutite ob današnjem za vas tako pomembnem dnevu. Šola, pred katero stojimo, je namenjena vam. Vem, da vam je lepo ob misli, da bo vaš drugi dom tako prostoren, svetel in lep. Menim, da je vse premalo ljudi poznalo več kot težke pogoje, v katerih ste do danes preživljali brezskrbna leta svojega življenja. Pa vendar! Čeprav so bile vaše učilnice tesne in skromne, ste se z veliko voljo trudili, da bi si pridobili znanje, ki ga boste potrebovali v poznejših letih. Ko sem si leto za letom ogledovala vaše razstave, sem začudena strmela nad lepimi predmeti, ki so bili plod vaših rok. Kar verjeti nisem mogla, da zmorate toliko potrpljenja, ki je potrebno, da nitka prepere kos platna ter mu da lepoto in vedrost. Veselila sem se vaših

ročnih spretnosti in nekaj sem vedela zagotovo: otroci, ki imajo v sebi toliko volje, vztrajnosti in ljubezni do dela, se bodo kot odrasli ljudje lahko vključili v življenje. Pionirji, še nekaj bi vam rada povedala.

Podpredsednico skupščine občine Velenje Hermo Groznik je doletela velika čast: spregovorila je ob tem preplep dogodku za učence in tovarišice velenjske posebne šole

Morda ste se vsa ta leta jezili na gručo otrok, ki so se valile v druge šole, ki so bile lepše, kot je bila vaša. Pozabite na to, saj danes dobivate tako lep šolski prostor. Vem, da mi ni treba naročati, kako morate paziti na svojo šolo, da bo še dolga leta tako lepa, kot je danes. Vse tisto, kar ima človek rad in kar ceni, tudi čuva. S tem, ko so vam občani naše doline priskrbeli normalne pogoje za delo, vas tudi obvezujejo, da boste v prihodnosti še vestneje in še uspešneje izpolnjevali naloge, ki jih boste imeli kot najmlajši člani naše samoupravne družbe.

NE GOVORIJO VELIKO O SVOJIH USPEHIH

V nadaljevanju govora je podpredsednica izrekla nekaj iskrenih besed tudi učiteljicam posebne osnovne šole.

„Tovarišice posebne šole tvorijo najmanjši učiteljski kolektiv v naši občini. Čeprav po številu zaostajajo za drugimi kolektivi, pa tega ne moremo trditi za njihovo delo. Nasprotno! Vem, da ne bom užalila drugih prosvetnih delavcev, če bom povedala, da ravno te tovarišice opravljajo najtežje vzgojno izobraževalno delo. Njihov način dela se močno razlikuje od našega. Kljub temu, da opravljajo družbeno tako pomembno delo, pa o njem in o svojih uspehih bolj malo govorijo. Prav bi bilo, če ne bi bile tako skromne.

dejal: Pedagoški poklic je lep, trajen, nenehno potreben, dokler bomo imeli mlade ljudi. Ti pa bodo, dokler bo človek!“

Ob koncu govora je Herma Groznik spregovorila vsem tistim, ki so omogočili gradnjo tako prepotrebne stavbe. To je prebivalec velenjske občine:

„Nimam posebnega namena,“ je dejala, „da bi se vam zahvaljevala za sredstva, ki jih odvajate od svojega osebnega dohodka v obliki samopriskpevka, saj so najlepša zahvala za vaša osebna odpuščanja prav gotovo uspehi in zado-

Najlepši trenutek Draga Bizjaka. Simbolično je prerezal trak in odprl novi hram učenosti ob Kidričevi cesti.

katerega se bomo zbrali ob zapis ob referendumu aprila letos ena izmed učenk velenjskih osnovnih šol.

Naš zapis o otvoritvi nove posebne osnovne šole ob Kidričevi cesti v Velenju naj končamo z besedami, s katerimi je končala svoj govor na slovesni otvoritvi podpredsednica skupščine občine Velenje Herma Groznik. Besede je zapisala v

Dragi očka in mamica! Ponosna sem, da je v šole vzdana tudi vajina opeka. Ko bosta vidva že stara, se bodo po teh šolah podili moji otroci – vajini vnuki.

voljstvo vaših otrok. Raje kot to, pa bi v vasrada prebudila občutek zavesti, da smo vse to zgradili sami, za nas in naše otroke, za naš skupni in boljši jutrišnji dan. Mislim, da je prav, če se nam ob načrtovanjih za prihodnost prebudi čustvo radosti in ponosa za vse tisto, kar smo že zgradili.“

ŠOLO JE OTVORIL UČENEC BRANKO BIZJAK

Učencem posebne šole so čestitali ob tem velikem darilu in jim zaželeli čimlepše bivanje v novi šoli tudi predstavniki pionirskih odredov z osnovnih šol Miha Pintar Toledo, Anton Aškerc in Gustav Šilih. V imenu učencev posebne šole se je za novi objekt zahvalil Igor Govedič iz prvega razreda in obljubil, da bodo novo šolo skrbno čuvali in si prizadevali, da se bodo v njej kar največ naučili.

Nastopil je najlepši trenutek. Mladi člani folklorne skupine z osnovne šole Anton Aškerc, ki so prav tako sodelovali v programu, so se pred vhodom v novi hram učenosti postavili v špalir. K vratom je stopil učenec posebne šole Branko Bizjak in s tresočo roko prerezal trak. Šola, v kateri je 11 razredov, dve delavnici, šolska kuhinja, risalnica, šivalnica, učno stanovanje, pionirska soba, prostori za učiteljice in sedva telovadnica, je bila odprta.

Gostje, med katerimi je bila tudi delegacija iz pobratene občine Vrnjačka Banja, so si nato ogledali notranjost šole. Z velikim zanimanjem so občudovali razstavljen izdelke, ki so jih za to priložnost pripravili učenci in učiteljice. V spomin na ta dogodek pa so učiteljice skupaj z učenci pripravile spominska darila, vsakdo pa je dobil tudi značko, ki prikazuje, kot je dejala ravnateljica posebne šole Leopolda Lukič, sonce kot vir sreče in življenja. „To je naša šola, ki bo ognjišče, okrog

Učencem posebne šole so zaželeli čim prejetnejše bivanje v novem objektu predstavniki pionirskih odredov preostalih velenjskih šol. Ob tej priložnosti je predstavnik projektivnega biroja Velenje, ki ima patronat nad šolo, razvil prapor pionirskega odreda, ki so ga učenci poimenovali po borcu pohorskega bataljona Alfonzu Šarhu.

Otvoritve nove šole so se udeležili tudi gostje iz pobratene Vrnjačke Banje

Gostje so si z velikim zanimanjem ogledovali razstavo, ki so jo za otvoritve pripravile skupaj z učenci učiteljice.

Besede zahvale ob otvoritvi nove šole je v imenu učencev in učiteljskega kolektiva izrekla tudi ravnateljica Leopolda Lukič. Ob tem je med drugim dejala: „Otvoritev nove šole pomeni veliko prelomnico v šolskem delu otrok. Z novo šolo so podani vsi materialni pogoji za organizacijo sodobnega pouka. Sedaj imamo moderno urejene matične in specialne učilnice, kjer so nameščeni vsi stroji, ki so neobhodno potrebni pri tovrstnem usposabljanju otrok; telovadnica, v kateri bodo učenci deležni poleg rednih vadbenih vaj tudi prepotrebne kreativne gimnastike; moderna šolska kuhinja, ki bo usposabljala bodoče gospodinje in urejena pionirska soba s knjižnico, kjer se bodo učenci pod organiziranim vodstvom pa tudi sami uvajali v svet knjig in se ob tem samoizobraževali ter se navajali na uživanje umetniških vrednot.“

Yuki pa je bila posebnost. Bila je očarljiva, neustrašna, odločna in z velikansko željo, da bi se sama dvignila, obenem pa vsa prepojena z željo, da bi pomagala drugim, nudila roko vsakomur prijazno in z ljubeznijo, da bi spet posijalo sonce v osamljenih srcih, se razdajala vsem, ki so si želeli njene ljubezni in lepote. Kratko rečeno, bila je nekakšno božanstvo — razdajala se je vsakomur in vsakdo je lahko počel s tem dekletom, kar je želel.

● RONALD KIRKBRIDE

JUKI OKANO

Opazil je, da plava proti obali, toda malce dlje od njega. Ugasnil je cigareto in stopil počasi proti njej. Našel jo je sedečo na kupu peska, majceno telo obsijano z luninimo žarki.

„Yuki?“
Poskočila je in pograbila obleko, ki je ležala malo dlje od nje.

„Oprost, če sem te ustrašil. Jaz sem, Harry!“

„O, gospod Entworth! Mislija sem, da je gospod Miller!“

„Kdo je gospod Miller?“
„Neki neumen fant, ki smo ga pripeljali s seboj z letalom. Mislija sem, da ste na poslovnem sestanku v Doradu. Zakaj ste prišli sem?“

„O tem bi se rad pogovoril s teboj,“ je rekel in sedel poleg nje. Prizgal si je cigareto. Po dolgem molku je rekel: „Se še vedno huduješ na Johnnyja?“

„Nič več nočem slišati njegovega imena!“

„Mislim, da tega ne misliš resno, toda zame bi bilo boljše.“

„Za vas?“

„Da, zame.“ Za trenutek je pomolčal, nato pa nadaljeval: „Se spominjaš najinega večerajšnjega pogovora v San Juanu, ko sem ti predlagal, da bi se poročila z malce starejšim moškim? Vprašala si me, koga mislim, pa sem ti odgovoril, da nikogar. Ni bilo res.“

„Ni bilo res?“

„Govoril sem o sebi.“

„Hočete reči...“

„Počakaj, draga! Dovolj, da končam Zavedam se, da nisem mlad, vitez na konju v bleščočem oklepu ali pa celo prijeten moški. Daleč od tega,“ kolcnil je, „toda videl sem dovolj sveta in menim, da vem, kako bi lahko osrečil žensko. Imam stanovanje v New Yorku in dom v Palm Beachu, toda verjetno ti je bolj všeč Anglija, tudi tam imam majhno vilo. Ne bi želel, da zreš na mojo ponudbo skozi to, kar ti lahko nudim materialno, kajti do sedaj sem te že toliko spoznal, da vem, da ti te stvari ne pomenijo veliko.“ Spet je kolcnil. „Polg tega ne bi želel, da misliš, kako samo čakam, da bi te osvojil.“

Yuki je molčala in Harry je nadaljeval: „Osamljen sem. Prepotoval sem ves svet, zaslužil sem veliko denarja, spoznal veliko ljudi, toda tedaj, ko sem te zaslišal po telefonu v stanovanju najinega prijatelja v Azabu, sem začutil, da sem končno našel nekoga, s komer bi lahko delil življenje. Spoznal sem, da si že čustveno vezana, in ker sem te ljubil, sem ti želel samo srečo. V začetku sem bil prepričan, da se bosta z Galahodom,

izvrstno razumela, toda ker se je zadnji čas izkazalo, da temu ni tako, je pošteno, če ti razkrijem svoja resnična čustva.“

„Hočete reči — da želite Yuki?“

Prvič ta večer se je obrnil k njej in ji pogledal v temne oči, v katerih se je prelivalo morje. Lasje so ji dišali po morju, ustnice mehke in hladne, oh kako si jo je prav ta trenutek zaželel stisniti v naročje, da bi začutil njeno nežno telo ob svojem, a je le preprosto dejal: „Dve zgubljeni duši sva Yuki, ki sami tavava po svetu. Ljubim te, moja najdražja. Toda ni ti treba odgovoriti takoj, prosim, premisli.“

Vstal je in tiho odkorakal ob obali. Obsedela je na kupu peska z nogami v morju in ni mogla verjeti, kar ji je pravkar rekel gospod

Wentworth. Kako prijeten je bil! Njegovo srce je bilo res čisto in pošteno! Ni mu bilo potrebno pisati svojega gesla na srajco, kravato ali cigaretnico. Kaj zato, če ni bil lep — saj njen oče tudi ni bil. V mnogih rečeh je bil zelo podoben njenemu očetu, to je ugotovila zdaj. Medtem ko ji je moral oče svoje življenjske resnice brati iz starih rekov, so bile Wentworthove zapisane na njegovem obrazu, v njegovem glasu in v dotiku njegove roke. Začutila je, če bi se poročila z Wentworthom, da bi bilo njeno življenje spet lepo in pošteno — in očetu bi bilo to všeč.

Oblekla se je in počasi odšla do hotela. Naletela je na osamljenega Wentwortha, ki je kadil v vrtu. Pokleknila je k njegovim nogam in rekla: „Če se želite poročiti z Yuki, potem pravi ona, da. Zelo, zelo je ponosna.“

„Moje, drago dekletce,“ je rekel ter potegnil robček, da bi si obrisal nos. „Izkazujes mi veliko čast.“

„Hvala, gospod Wentworth,“ je zasepetala.

Berwald je zvedel za poroko šele pri kosilu, ker je imel zjutraj zmenek z direktorjem letalske družbe v Bridgetownu. Čeprav je poskušal pristržno čestitati in se veseliti, je bilo očitno, da je začuden in preveč obupan, da bi mogel z njo deliti veselje.

„Najbrž bosta z gospodom Wentworthom zelo hitro odpotovala, gospodična Okano,“ je rekel nekam nerazločno.

„Danes popoldne,“ je rekla srečno. „Poletela bova do Antigie in tam skušala najti letalo za London. Kaj pa boste počeli vi?“

„Pogovarjal sem se z direktorjem letalske družbe BWIA. Rekel mi je, da bi se vedno našlo mesto za izkušnega pilota v njegovi letalski družbi, toda če si želiš imeti lastno družbo...“

„Saj vam ostane zavarovanje, ne?“ je odgovorila Yuki in hotela prikriti nasmešek. „Dobili boste novo letalo in imeli svojo družbo Zahodno indijsko letalsko zvezo.“

„Na žalost, letalo ni bilo popolnoma v redu. Nobena zavarovalna družba ne bi hotela prevzeti stroškov. Prav lahko jih razumem: Kakšna prekleta škoda, kajti Karibi postajajo iz dneva v dan bolj privlačni. Dovolj prostora bi bilo za še eno letalsko družbo za nekoga, ki bi lahko skočil z otoka na otok.“

„Potem bomo danes popoldne skočili ob starih v Antiguo, ne?“

„Bojim se, da sem zaenkrat brezposelen, gospodična Okano.“

● VELIKA PRAVNIŠKA BITKA V ZDA

Je Karen mrtva ali spi?

Nežna 21-letna deklica z dolgimi svetlimi lasmi je razburila Združene države Amerike in izziva resno pravniško bitko, ker ne more umreti. Karen Quinlan iz Denville v New Jersey je kot uspavana sneguljčica, samo s to razliko, da ne spi nekje v začaranem dvorcu, temveč v bolnišnici, in to že 180 dni.

Zgodilo se je 15. aprila. Karen je šla zgodaj spat. Stanovala je v majhnem stanovanju s svojo prijateljico Pamela. Kot številne mlade Američanke se je tudi Karen želela čimprej osamosvojiti, zato se je odselila od svojih staršev. Karen sta Josepha in Louis Quinlan posvojila, ko je bila stara 4 mesece. Prej dolga leta nista imela otrok, kasneje pa sta se jima rodila še sin in hčerka.

Pamela se je 15. aprila prebudila in skočila iz postelje z nenavadnim občutkom, kot bi se je zgodilo nekaj strašnega. Prizgala je luč in pogledala Karen. Deklica je ležala v postelji kot bi umrla. Ni dihala in tudi njenega srčnega utripa ni bilo čutiti. Pamela je takoj poklicala rešilni avtomobil, ki je odpeljal Karen v bolnišnico. Tam so jo priključili na umetna pljuča. Vse do danes se stanje ni spremenilo. Karen leži kot bi bila mrtva, hranijo jo samo z injekcijami. Kljub velikemu prizadevanju zdravnikov se stvari ne spreminjajo, samo srce še utripuje z rahlimi utripi. Le najbolj čutljivejši aparati od časa do časa zaznavajo tudi utripe notranjosti njenega telesa. Njeni možgani so mrtvi. Karen je v komi in nobenega upanja ni več.

Eni menijo, da je človek mrtev, če so mrtvi tudi njegovi možgani, pa četudi se zaznavajo srčne utripe, drugi pa je to napačno in da še tako utripanje srca dokazuje, da je človek živ.

prepričati sodišče, da je Karenina koma brezupna. Nihče ne ve, za kakšno boleznijo boluje. Mislijo, da je pred spanjem vzela sredstvo za pomiritev in alkohol. Armstrongova najvažnejša naloga bo v tem, da prepriča poroto o možganski smrti, ki počasi izpodriva klasično definicijo smrti ob prenehanju bitja srca. Za Armstronga bo to „prekinitev nekoristne zdravniške nege“, za Coberna pa bo to „uboj“.

Če bodo starši dobili proces, bo to prvi pravni uboj v naši zgodovini, pravi Cobern. Očitno je, da nihče noče izključiti aparature. „Samo njene očeta ali mene lahko sodnik pooblasti, da zahtevamo to od zdravnikov“. Samo čudež bi se lahko zgodil, da bi se Karen prebudila in sama izključila aparature.

Torej smo pred bistvenim vprašanjem civilizacije: ali bo neko ameriško sodišče lahko odločilo, kje se končuje življenje in kje začenja smrt. Državni tožilec Donald Kolester pa misli takole odgovoriti na to vprašanje:

— Mi nameravamo ugotoviti, kdo ima pravno pravico o tem vprašanju, kdo ima pravico odločati o življenju in smrti.

Vsem se mudi, razen sodniku. Proces so enkrat že preložili in vse kaže, kot bi nekdo s tem hotel zavlačevati, in da nekdo čaka, če bo Karen umrla ali ne.

Medtem pa so iz Teksasa sporočili, da se je neki Jim Tips zbudil iz podobne kome po osmih letih. Zbudil se je nenadoma in od meseca avgusta živi povsem normalno. Kdo bo potem prekinil aparature, kjer leži mlada Karen?

KAREN QINLAN

● VZGOJNI NASVET

Pesem o spremembi

GROZLJIVE VESTI PRIHAJAJO
LOV STEHNIZIRANEGA SVETA

Mater se nervozne vračajo za vsako malenkost spravi staršev nad otroki vzbujajo podplutbe so velike, mnogokrat smrtno.

Tehnizacija sega s svojo jelo nas je zaposlenih vse več in vračajo zelo utrujene domov. Odnos do otrok spreminja. Človek zbran in motiviran, človek v nemogoča otrok odgovorjena.

Mnogokrat razmišljam o tem pri nas odtujuje ljudi. Najbolj otroke in starše.

Odtujevanje vodi v ravnodušje. Toda prav to je danes nemogoče. Hudo je, če otrok ni ljubljen.

Nekoč so pele matere otrok, zazibale v sladke sen; danes zmerjajo. Mi pa vendar želimo plemeniti. Toda, kako?

Najbolj razvit je otrok, ki zahtevamo od njega, da bo brezobzirn in kruti?

Nekaj bomo prav gotovo morali.

Pesem nam še vedno ostaja poznih večernih urah.

Še ni prepozno, si vedno moramo pozabimo, kako pomembna je ljubezen. Želimo, da bi bil mir, bomo dosegli s histeričnimi in strahom. Ostani, pesem, najti mladosti otroka. Mati, poj pri

Original je v hribih

Verjetno le redki velenjčani ne poznajo Staneta Žule, ki je bil nekaj let direktor velenjske knjižnice, pred kratkim pa je predsedal v gospodarstvo, točneje na velenjski rudnik, kjer je sedaj vodja socialne službe. Stane je doma v Halozah, vendar ga je življenje vodilo po Sloveniji. Služboval je v Mariboru, pa v Črnomlju, učiteljeval v Dragatušu ter nazadnje pristal v Velenju, kjer živi že kakšnih deset let.

Kdor se je kdaj pogovarjal z njim, je gotovo opazil, da govori premišljeno in v čisti, lepi slovenščini. To ga izdaja, da je po poklicu pravzaprav učitelj slovenščine. Res ga je prijeto poslušati, vendar pa moraš paziti na njegove besede, kajti v marsikaterem stavku tiči skrita ost, namenjena sogovorniku.

Včasih napiše kakšno pesem — ena od njih je bila objavljena v rudniškem glasilu ob tretjem juliju in govori o težkem rudarskem poklicu. Nagnjenje k pesnikovanju pa je združil še z enim konjičkom — s planinstvom. Iz te ljubezni je tudi nastal naslednji (eden izmed mnogih) splet misli, ki je napisan v prijateljevem planinskem dnevniku:

Kdor zmore in je pripravljen premagovati napor, ve in spoznal bo, da je lepota v narodi —

Pred odhodom v planine si je treba dobro ogledati položaj!

lu po končani igri se mu oči spet navihano svetlikajo.

Sam pa pravi, da ga v največjo slabo voljo, ki ne mine, spravi to, da kdo kaj obljubi, potem pa te obljube ne izpolni.

● MODNA KREATORKA STAŠA

Vsaki novi modi dajo svojevrsten modni pečat modni dodatki. To pa so vse tiste drobnjarije od nog do glave, ki lepo in pravilno izbrane ustvarjajo skladno celoto in dovršen modni videz.

Med jesenskimi pokrivali bodo najbolj aktualne volnene barete; tiste prave slikarske barete, globoko potisnjene na eno stran. Razen teh bodo zelo priljubljene majhne in tesne čepice pa seveda še vedno moderni klobučki z ozkimi kraji.

Skoraj vsako oblačilo bo spet obvezno dopolnil dolg, dolg volnen šal, ki ga zaključijo rese in ki se bo nosil vse od prvih toplejših oblačil pa tja v dolgo mrzlo zimo.

Torbe so velike, športne, s poudarjenimi šivi, robovi, žepi, z dolgimi ročaji in vse se nosijo čez ramena. Majhne elegantne torbice nam ostanejo le še za večer.

Pasovi so ozki in široki; odvisno pač od tega, h kakšnemu oblačilu jih dopolnimo. Novost so dolgi volneni trakovi — pasovi, s katerimi prepasamo modno pletenino.

Od modnega nakita pa ostajajo še naprej kar najbolj aktualne majhne broške in številne zapestnice.

Modni dodatki

Temu naj bi sledilo več s padali spušenih mož, ki naj bi se povezali s krajevnimi veljaki in jih navdušili za splošno vstajo proti zaveznikom naklonjenemu režimu.

Toda akcija se je zataknila v trenutku, ko bi moralo nemško vojno letalstvo posoditi letalo za dolge proge, s katerimi bi prepeljali v okolico Teherana okrepite ter predvsem spustili več zabojev z darili. (V ta namen so Skorzenyjevji ljudje že pobrali iz berlinskih starinarnic vse orientalske nože in dragoceno staro orožje, ki naj bi ga podarili lokalnim veljakom). Tako je propadla zamisel, ki bi nemara utegnila roditi dobre sadove, pa samo zato, ker so vrhovni poveljniki odrekli eno samo letalo na posodo.

Teheranski fiasko je bil samo eden izmed mnogih primerov totalnega nesodelovanja generalov. Toda Skorzeny je kaj kmalu spoznal, da niso samo generali vsega krivi. V igro, ki jo je igral, so se pogosto vmešali še politiki, ki so imeli povsem svoje ideje in načrte.

Magnitogorsk je bil dober primer za ilustracijo te trditve. Ze tedaj, ko se je še bojeval na vzhodni fronti, so Skorzenyja pritegnile številne zgodbe o preseljenih tovarnah in povsem novih industrijskih mestih ter naseljih, ki so jih Rusi z mrzlično naglico gradili v Sibiriji. Tam je zrastle že mogočna oborožitvena industrija.

Nekaj podatkov je o tem imela že tedaj tudi nemška obveščevalna služba. Kasneje so jih še dopolnili in ko se je Skorzeny začel zanimati za to – tedaj že kot šef Posebnih sil, jih je bilo zbranih že obilo.

Pripravili so jih sovjetski vojni ujetniki: zaslišali so jih na tisoče in si tako počasi ustvarili vsaj približno podobo o industrijskih velikanih za Uralom.

Ko so naposled zbrali dovolj podatkov, so določili dva cilja, ki sta bila po vsem sodeč najbolj pomembna za sovjetsko vojno industrijo. Če bi ju uspeli onesposobiti za

dalj časa, bi se to odločilno poznalo pri novih orožjih in opremljenosti za sovjetsko armado.

Potem pa se je v vse to vmešal nekdo, ki je zaupno povedal Himmlerju, da je najbolj primeren cilj pravzaprav Magnitogorsk vse drugo naj bi bili samo brezpomembni objekti, katerih razrušenje ne bi odločilno vplivalo na nadaljnji potek vojne.

Magnitogorsk je bil tudi nekje za Uralom in šefom, ki so bili po svoji moči daleč nad Skorzenyjem, se je seveda zdelo, da bo to igrača. In tako je Skorzeny nekega dne dobil ukaz iz Berlina, da mora pripraviti vse potrebno za izvedbo velike diverzantske akcije v Magnitogorsku. Brž ko bo nared, naj sporoči kdaj bi lahko napadli.

Nemogoče, je sklenil Skorzeny, saj ni imel o Magnitogorsku prav nobenih podatkov, brez njih pa bi bilo vsako upanje na uspešen napad zaman.

Toda ko je hotel poslati tak odgovor Himmlerju, so bili vsi odločno proti. Se zvesti Radl se je uprl. Če bomo poslali Himmlerju tak odgovor, je zatrjeval, ga bomo razbesnili, kar pomeni, da se nam lahko zaradi tega še kdaj peklensko maščuje.

Ze, že je kimal Skorzeny, toda ne moremo vendar zatrjevati, da bomo akcijo izvedli, če pa se je v resnici ne mislimo nikoli lotiti. Laž ima kratke noge in ne bi trajalo dolgo, da bi nas odkrili.

Končno so dobili pravi nasvet. Posredoval jim ga je podpolkovnik Walther Schellenberg, šef Političnih informacij v Berlinu.

Bolj ko se vam bo zdela ideja, ki vam jo bodo posredovali, nesmislena, bolj se morate navduševati zanjo. Pokažite ugledni osebnosti, ki vam je zadala nalogo, da ste kot brez uma od sreče, da lahko uresničite njegovo zamisel. Pokažite jim dobro voljo in seznanite jih z začetnim pripravami. Potem pa počasi, korak za korakom, dajte vedeti, da so

ovire, ki se pojavljajo, tako velike, da bo treba z izvedbo načrta še nekoliko počakati. To je treba izpeljati zelo previdno in skorajda neopazno in videli boste, da bo sčasoma navdušenje minilo tudi tistega, ki je bil sprva ves zagret za idejo, če jo ni medtem že pozabil.

Skorzeny je uporabil tehniko počasnega popuščanja, toda trajalo je osemnajst mesecev, da je lahko povsem opustil načrt. Medtem pa se kajpak ni smel niti dotakniti svoje zamisli o razstrelitvi dveh industrijskih objektov za Uralom, za katere so imeli na voljo vse podatke. Ta dva objekta bi lahko prišla na vrsto šele tedaj, ko bi bil Magnitogorsk povsem pozabljen. Toda ko se je to končno zgodilo, je bilo že prepozno.

Skorzeny se je moral boriti zoper precej razširjeno miselnost, da pomenijo napadi komandosov neko iniačno divjega indijskega naskoka. V resnici je bilo treba ukrepati povsem drugače – počasi in previdno, tiho in neopazno, vsekakor pa temeljito pripravljen.

Najprej je bilo treba v Friedenthalu opraviti obsežne priprave. Med drugim so morali ustanoviti lasten obveščevalni oddelček, ki je imel nalogo preveriti vsak podatek, ki ga je posredovala uradna vojaška obveščevalna služba. Če bi ji vselej brez pridržka verjeli, bi bili nič kolikorkrat v kaši.

Morali so poskrbeti za dobro organizirano preskrbovalno službo, ki je morala biti sposobna v najmanjšem časovnem razdobju najti najrazličnejšo redko opremo, dobaviti take ali drugačne uniforme, hrano in podobno.

In kajpak so se morali ves čas boriti z birokrati, ki so jim metali vedno nova in nova polena sodnega.

In kajpak je bila prva naloga slej ko prej urjenje komandosov, izmed katerih je moral biti sleherni strokovnjak za vse. Čeprav so bili vsi prostovoljci – to je bil eden izmed Skorzenyjevih osebnih pogojev za sprejem v njegovo enoto so morali še vsakega posebej izbrati za določeno nalogo.

Možje so bili razporejeni v majhne udarne skupine. Sleherni med njimi je bil tako pripravljen in vzgojen, da je podredil svoje interese interesom skupine. Če bi kdorkoli izmed njih odpovedal, bi se to poznalo vsem in njihovo geslo „eden za vse in vsi za enega“, ni bila samo lepo doneča fraza, marveč nujno življensko pravilo, brez katerega ne bi mogli obstati.

Otrokova
jevalka

NAJ NENEHOMA IZ PREDE-
ETA.

domov. Utrujene so. Otroci jih
ob živce. Sadistični izbruhi
grozo. Otrok je iznakažen,
at pa se taki izgredi končajo s

eno roko tudi k nam. Tudi pri
na, ki se po osemurnem delu
Gotovo je, da se tudi njihov
kako naj bo od dela utrujen
a bo odgovorjal na vsa tista
ova vprašanja, ki morajo biti

m. Vemo, da tehnizacija tudi
aje je, če odtuja predvsem

in molk.
otroka, ki ljubi in je ljubljen.
e dosegati.

prvih letih življenja.
om uspavanke, preden so jih
s jih prenekatero tepejo in
da bi bil naš otrok dober in

snemovalni magon. Kako naj
o dober, če smo do njega

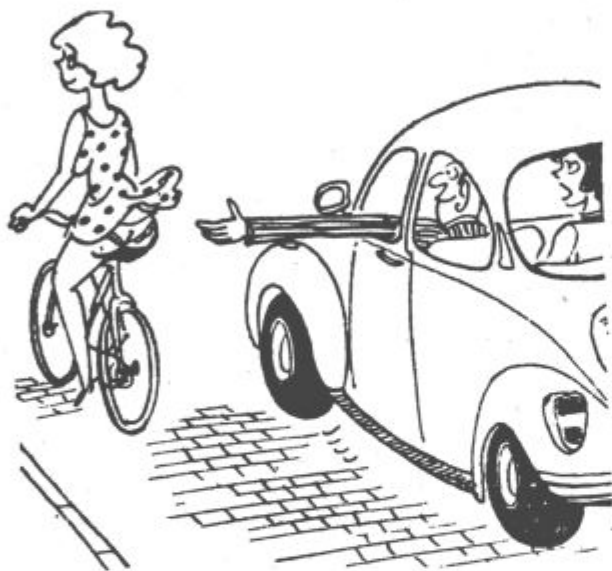
li spremeniti na tej relaciji.
kot sredstvo za pomirjanje v

ova zatrjujemo. Ne, ni še. Ne
so prva leta otrokovega živ-
dober in plemenit. Tega pa ne
bruhi, sadističnimi izpadi in s
bljše vzgojno sredstvo v nežni
leta otroku! V. Š.

Podatki

humor

„Ali ne dela več smerni kazalec?“

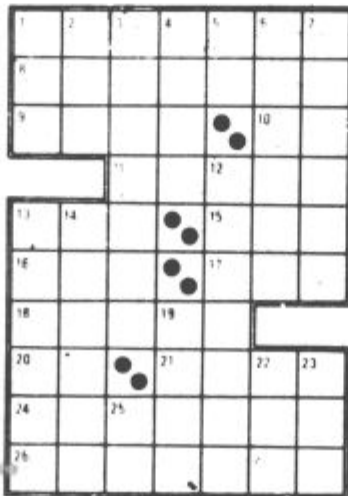
– Prosim te, bodi prijazna, to je tuja študentka, poka-
žimo ji, da smo gostoljubni!

Križanka

VODORAVNO: 1. Prva pomla-
danska travnata cvetica, 8. prebi-
valka Armenije, 9. bivališče vladarjev,
dvorec, 10. kratica za locus sigilli,
prostor za pečat, 11. človek-
avtomat, 13. industrija bombažnih
izdelkov, 15. nekdanji turški velikaš,
16. zdrava pijača iz sadja, 17. okras-
na ptica, 18. krilo poslopja, 20.
ameriško moško ime, Edward, 21.
ujemanje koncev vrstic v pesmi, 24.
najbolj vodnata reka v Sibiriji, 26.
hči Agamemnona in Klitemnestre,
sestra Ifigenije.

NAVPIČNO: 1. zadaj, 2. ože,
konop, 3. vrsta smreke, 4. krut
rimski cesar, 5. Čedomir Nenadović,
6. pastirska pesem, idila, 7. sedež
Kastavščine, 12. pripadnik bap-
tizma, protestantske ločine, 13.
predpečje, istje, 14. beznica, javna

hiša, 19. prodoren klic, 22. nekdanji
župan pod Francozi, 23. vzdevek
Goethejeve matere, 25. nikalnica.

● ZNOVA OBJAVLJAMO ZAPIS BRANETA HOHNECA S POTEPANJA
PO VROČI AFRIKI

V Kampali smo obiskali univerzitetnega profesorja iz Ljubljane, ki predava na tamkajšnji univerzi – Makerere. Zelo je bil vesel našega obiska, zato mu je bilo še tembolj žal, da ima tako malo časa. Glavne počitnice imajo v Ugandi namreč februarja, avgusta pa je tempo predavanj največji. Profesor nas je tako kar med odmorom zapeljal na kampalski grič – Kabusi. Med potjo je pripovedoval zanimivo zgodovino Ugande od začetka združevanja plemen in njihovih medsebojnih borb do obdobja kolonizacije in končne osvoboditve, oziroma neodvisnosti.

Ni še končal svojega predavanja, že smo stali pred vhodom v grobnico bagandskih kraljev iz rodbine Kabakas. Ljudje so zelo ponosni na veliko slamnato kolibo in jo imajo malodane za svetišče, mi pa smo jo ogledovali le kot pristno afriško zanimivost. Pri vходу nas je

vzemali neusposabljeni črnec in vse je šlo hitro po zlu. Kako je potekal prevzem? Pred izpraznjeno trgovino je stalo nekaj vojakov, državni uradnik, v vrsti pa črnec kandidati za lastnika trgovine. Državni uradnik je nato vsakega posebej premeril s pogledom od glave do

tudi, ko je s svojim helikopterjem krožil nad vasmi in mestu Ugande.

V bojznosti, da se muhasti predsednik ne bi odločil izgnati iz države vse tuje turiste, smo raje svojevoljno sedli v douglas in poleteli v Nairobi. Končno smo torej prekoračili ekvator in kar nekam žal nam je bilo, da se to ni zgodilo na zemlji, ampak v zraku nekje nad kemijskim višavjem. Pristali smo v zimi južne polote in kljub bližini ekvatorja nas je zebljo.

V majhnem nairobijskem hotelu IQBAL smo komaj

ČEZ EKVATOR

„prevzel“ uradni vodič in začel s svojim naštudiranim govorom s tako hitrim tempom, da smo mu precej težko sledili. Nanizal je toliko podatkov o rodbini kraljev in njihovem življenju, da smo jih sproti pozabljali. Naš profesor je medtem nestrpnost korakal po dvorišču in pogledoval na uro. Vedeli smo, da se mu mudi na predavanje. Vodič je pravkar začel pripovedovati, kako je prišel na oblast zadnji kralj – Mutesa. Kdo ve, kaj vse bi nam bil še povedal o njegovem vladanju, če ga ne bi Blaž v trenutku presenetel z vprašanjem: „In kdaj je umrl?“ Profesor je kljub temu zamudil predavanje, mi pa smo se po slovesu napotili „domov“ k našemu gostitelju Energoprojektu.

Po svetu malo vedo o Ugandi, majhni državi v srcu Afrike. Državno gospodarstvo doživlja prav specifično obdobje od nastopa generala Amina kot predsednika od leta 1972 dalje. „Revolucionarni“ predsednik je najprej izgnal iz države vse Indijce, ki so imeli dotlej v rokah skoraj celotno trgovino. Ta ukrep je povzročil usodne posledice. Trgovine so pre-

pete in izbral novega lastnika. Le-ta je seveda v kratkem času prodal robo, si kupil hišo, ali kako drugače zapravil izkupiček. Nove robe tako ni mogel nakupiti in trgovina je propadla. Podobne stvari so se dogajale, ko je Amin izgnal iz Ugande vse Angleže, ki so bili lastniki tovarn ali rudnikov. Domači direktorji – nestrokovnjaki – so vodili tovarno le dotlej, dokler se niso pokvarili stroji. Vse to je povzročilo veliko pomanjkanje živil, tekstilnih in tehničnih artiklov. Kljub temu pa predstavlja osebnost predsednika v državi veliko avtoriteto. Idi Amin je bivši boksarski šampion. Med konferenco OAV (Organization of african unity) se je že sedmič poročil, tokrat z devetnajstletno deklico, usoda prejšnjih žena ni znana. Dva dni pred konferenco so v Kampalo prihajali državni voditelji z delegacijami, Amin pa je kot aktivni udeleženec sodeloval v velikem avtomobilskem rallyju. S svojim maserattijem je prevozil nekaj krogov, nakar je odstopil, eš da noče zmagati. Domačini so velikokrat občudovali svojega Idija

dobro odložili nahrbtnike, kar pridiivja prestrašen Anglež in v eni sapi pove, da so ga v neki stranski ulici napadli štirje tipi in mu pobrali ves denar. Nismo mu mogli pomagati. Najhuje je bilo to, da je z denarjem vred izginila v nairobijsko podzemlje tudi njegova letalska karta za Evropo.

Tudi mi štirje smo se odpravili na pohod po teh nevernih ulicah – na večerjo. Toda kdo bi se lotil takšnih tipov, kot smo bili mi. Vsi umazani, raztrgani in razkuštrani smo najbrž vzbujali kar soliden vtis pri črnih napadalcih.

Naslednji dan je pomenil odločilen preobrat na naši poti. Prešteli smo vse naše zelene bankovce in žalostni, da jih je dovolj le še za letalsko karto za Evropo, seveda s študentskim po-
pustom. Če bi po vsej sili hoteli nadaljevati začetno pot, bi verjetno ostali popolnoma „suhi“ nekje v zairski džungli in naša usoda bi obvisela v zraku. Do vzleta letala je bilo še dovolj časa; čakal nas je še zadnji, najbolj vabljev in znamenit cilj v Afriki – Kilimandžaro.

Dragi učenci Posebne osnovne šole!

Danes posvečamo stran Mladih bralcev predvsem vam. Tudi mi se veselimo skupaj z vami vaše nove osnovne šole. Prepričani smo, da se boste v njej še bolj potrudili. Hkrati pa bi vas radi tudi pohvalili, saj ste skupaj z vašimi učiteljicami pomagali urediti okolico z zasaditvijo dreves in cvetic. Želeli ste, da bi čimprej prišel trenutek otvoritve novega šolskega postopja. Res je, da ste čakali precej dolgo, vendar pa ste zdaj dobili zelo lepo šolo.

Upamo, da nam boste, ko se boste zvišeli v novo okolje, še naprej pošiljali vaše prispevke. Vsakega bomo zelo veseli, kljub temu da vseh ne bomo mogli objaviti.

Zahvaljujemo se Franciju, Karliju, Stevu, Marjani, Ranki in Bernardu za poslana prispevke. Tudi vaši prispevki so dobri, a vseh ne moremo objaviti. Želimo pa, da jih tudi v bodoče pošiljate.

Nekaj prispevkov smo prejeli tudi iz drugih osnovnih šol. Mnogo jih še nismo objavili, a jih bomo v naslednjih številkah. Vedno pa bomo veseli novih, zato želimo, da nam jih še naprej pošiljate. Lepo pozdravljeni!

Zvonko Fijavž Marjana Kotnik Savo Radulović Sašo Pogorelec Jože Fužir Romana Dvorjak Stanko Paradiž Irena Krajnc

HVALA VAM, OBČANI!

Učenci posebne osnovne šole se kar niso mogli načuditi, da so tudi oni zdaj v lepi, svetli in novi osnovni šoli. Da imajo telovadnico! Kot učenci na preostalih velenjskih osnovnih šolah. Sedaj bodo še veliko raje hodili v šolo, saj se jim v prostranih razredih ne bo treba več stiskati tako kot v prejšnji stari šoli, v kateri niso imeli niti najosnovnejših pogojev za učenje niti njihove tovarišice za delo. In kaj so občutili v trenutku, ko je njihov sovrstnik Drago Bizjak simbolično otvoril novo šolo?

ROMANA DVORJAK: „Sedaj bodo tudi naše šolske ure veliko bolj zanimive in privlačne. Veliko raje bomo hodili v šolo kot pa do sedaj, ko smo se morali tlačiti v stari zgradbi. Pouk bomo imeli le zjutraj, ker ima nova šola veliko razredov. Tudi telovaditi nam ne bo treba več na prostem, saj smo dobili tudi novo telovadnico. Tovarišica ravnateljica nam je dejala, da moramo šolo zelo čuvati. Tega se vsi zelo dobro zavedamo, saj so nam jo podarili občani.“

ZVONKO FIJAVŽ: „Učenci in tovarišice smo ime i vrsto let pouk v stari zgradbi, kjer se nismo mogli naučiti toliko, kot bi se lahko v primerni šoli. Zato smo se zelo razveselili, ko so se občani odločili, da nam bodo zgradili s samoprispevkom novo šolo. Mislim sem, da današnji dan ne bo nikoli prišel. Zelo vesel sem. Obljubljam, da bomo šolo zelo zelo čuvali. Hvala našim staršem, našim občanom za to darilo.“

SAŠO POGORELEC: „Resda smo dolgo čakali na novo šolo, toda zdaj, ko je narejena, smo presrečni. Nič več nam ne bo treba zahajati v nekdanje rudniško stanovanje. Tudi pozimi bomo lahko imeli telovadbo, ker ima šola lepo telovadnico. Pred šolo je tudi asfaltirano igrišče. Zelo smo hvaležni občanom, ker smo prispevali denar za našo šolo.“

SAVO RADULOVIČ: „To je tako lep dan. Nikoli ga na bom pozabil. Veliko občanov in gostov je prišlo na otvoritev šole. Zahvaljujemo se vsem, ki so glasovali za naš -DA. Novo šolo bomo čuvali kot naš dom.“

JOŽE FUŽIR: „Vrsto let smo se učili v stari šoli. To je bila pred leti stanovanjska hiša. Učilnice so bile majhne, nismo imeli telovadnice, ne igrišča. Ko smo imeli gospodinske ure, smo šli pomagat delat novo šolo. Nova šola je velika in lepa. Razredi prostrani. V njih ne bomo več stisnjeni kot šibice v skatli. Najbolj pa smo se razveselili telovadnice. Hvaležni smo občanom za denar, ki so ga dali v obliki samoprispevka za našo šolo.“

IRENA KRAJNC: „Vendarle je prišel čas, ko se bomo lahko poslovili od stare šole za zmeraj. To ni bila šola, ampak stara stanovanjska zgradba. Učilnice so bile majhne in temne. Nižji razredi so imeli pouk v treh izmenah. Zdaj, ko je nova šola narejena, pa bomo pouk kar zjutraj. Pri pouku bo veliko prijetneje, kot je bilo doslej. Najbolj pa sem vesela, ker smo dobili tudi novo telovadnico. Najlepša hvala vsem, ki so omogočili njeno gradnjo!“

STANKO PARADIŽ: „V staro šolo smo zelo neradi zahajali, saj je bila zelo tesna. Nato so se naši občani zmenili na sestanku, da bodo plačevali samoprispevek, da bi tudi mi dobili novo šolo. Tega smo se zelo razveselili. Ko so delavci šolo gradili, smo bili zelo nestrpni. Saj smo jo hoteli imeti kar čez noč. Zdaj pa je že narejena. Zelo lepa je. Prostor je zelo veliki. Razveselili smo se tehnične delavnice, udobnih učilnic in seveda telovadnice. Hvala občanom!“

MARJANA KOTNIK: „Komaj sem čakala, da bo otvoritev nove šole. Razredi so zelo lepi. V njih imamo tudi svoje mize in stole. Ni tako kot v stari šoli, ko smo sedeli dva po dva tesno skupaj in komaj pisali. Poleg razredov imamo tudi garderobe, katerih sedaj nismo poznali. Plašče in čevlje smo odlagali kar na hodnik in stopnišče. Pozimi se nam zato čevlji in plašči na hladnem hodniku sploh niso posušili in smo pogostokrat morali obleči mokre, ko je bil pouk končan. Vesela sem

Veselimo se telovadnice

Dolgo smo se morali učiti v stari zgradbi, neprimerni za učenje. Vendar smo dosegli, kar smo morali. Naši občani so se

domenili, da bodo plačevali samoprispevek, da se bodo zgradili novi objekti, med njimi je bila tudi naša šola.

Zelo dolgo smo čakali na novo šolo, ampak smo jo le dočakali. Dobili smo udobno in svetlo šolo. 8. oktobra je bila otvoritev. Na proslavi je bilo veliko tovarišev iz drugih šol in podjetij. Na njej je nastopila tudi folklorna skupina iz tretje osnovne šole. Po proslavi smo si lahko vsi navzoči ogledali šolo.

Ker še niso vsi prostori dokončani, se moramo učiti še v stari šoli. Zelo se veselimo telovadnice, tehnične delavnice in novih učilnic.

Pristašek Stanko,
Posebna osnovna šola

Proslava ob otvoritvi

V sredo smo imeli otvoritev Posebne osnovne šole. Tovarišica ravnateljica je povedala, da jo bomo morali čuvati in negovati. Potem so pionirji zapeli in recitali nekaj pesmi.

Želim, da bi se učenci pridno učili in ubogali tovarišice.

Anton Ajtnik, 4. a,
Posebna osnovna šola

Na Goricah leta 1941: Suzana Črv, 4. a,
osnovna šola Karla Destovnika - Kajuha

Ob Kajuhovem spomeniku

Počasi odmeva korak moj,
odmeva v tišini noči.
In sredi tihote te:
Kajuhov spomenik stoji.

Ob spomeniku nagelj,
v spomin mu cveti
in čriček mu v travi
pesem otožno cvrči:
„Nekdo ti bil je Kajuh sovrag,
nekdo te ustrelil je,
ko stopil takrat si čez prag.“

Sveča pa kraj spomenika gori,
kot da opozarja ljudi:
„Koder sovragi so hodili,
povsod za sabo mrličje so pustili,
povsod so smrt sejali,
toda zmago partizani
so izbojevali!“

Anica Škruba, 8. a,
Osnovna šola Karla Destovnika - Kajuha

Naša nova šola

Nove šole se veselimo zato, ker je večja in modernjša. V stari šoli smo se stiskali in nismo imeli telovadnice. Kuhinja je bila zelo majhna in delavnice mnogo premajhne. V novi šoli je pa vse tako lepo, da bo treba zelo paziti. Razredi so svetli in veliki. Table, stoli in mize so prelepe. Tudi telovadnica je velika in lepa. V stari šoli je sploh nismo imeli.

Veselimo se učenja v novi šoli.
Edo Rozman, 6. b,
Posebna osnovna šola

Dobili smo novo šolo

V sredo 8. oktobra je bila otvoritev Posebne osnovne šole Velenje. Na proslavi so se zbrali pionirji iz velenjske občine in iz okoliških krajev. Prišli so tudi starši in sorodniki. Na proslavi so nastopili učenci Posebne osnovne šole, sodelovali pa so tudi rudarska godba ter učenci iz osnovne šole Miha Pintar - Toledo, Anton Aškerc in Gustava Šliha. Učencem Posebne osnovne šole so zaželeli veliko uspeha v novi šoli. Ko so prerezali trak, smo si pionirji, pionirke in drugi obiskovalci ogledali Posebno šolo. Razvili so tudi pionirski prapor.

Mislim, da se bomo v novi šoli imeli lepo in prijetno.

Ker so vsi starši glasovali za „DA“, so zbrali denar in mi smo dobili novo šolo. Zelo smo jim hvaležni.

Jože Tišler, 6. a,
Posebna osnovna šola

Jesensko listje

Jesensko listje, kam hitiš?

V deželo je prišla jesen. Večkrat grem skozi gozd in opazujem. Listje je porumenelo in je pričelo odpadati. Včeraj zjutraj sem šla skozi gozd. Veter je rahlo šelestel in zdelo se mi je, kakor da čujem otožen glas. Ozrla sem se okrog sebe in opazila ob kostonju dva že nekoliko porumenela lista. Pogovarjala sta se, kakšna usoda ju še čaka.

„Veš čisto sem polomljen, ker sem padel tako močno z vrha.“ „Kaj misliš, da mene nič ne boli, saj sem bil še nekoliko višje kot ti.“ „Najprej bi se ti moral predstaviti. Pišem se Miško Vrh.“ „Jaz pa sem Jakec Najvišji.“ „Kaj misliš Jakec, kako dolgo bova še živela?“ „Nekaj dni. Ali ti ni nihče povedal? Meni je najin praded kostonj povedal da pride za jesenjo starka zima, ki prinese s seboj snežen plašč in z njim zavije zemljo. Pozimi je zelo mrzlo. Starka ima tudi različne

vetrove, ki prinesejo s seboj mraz.“ „Kaj pa se bo zgodilo z nama Jakec?“ „Ne vem, verjetno bo tudi naju starka zavila v snežen plašč.“ „Kaj, tudi naju. Jakec raje zbeživa kamor koli.“ „Dobro Miško, a kam? Vso zemljo zavije v plašč.“ „Vso zemljo pa prav gotovo ne. Gotovo je kakšen košček na zemlji, kamor ne seže njen plašč.“ „A kako bova potovala, saj nimava nog.“ „Pokličiva na pomoč veter.“ „Dobro Jakec.“ Tako sta Jakec in Miško poklicala na pomoč veter, ki ju je ponesel s seboj.

Listje rumeni

Sedim v klopi in pogled mi zahaja v lep sončni zaton. Sonce zahaja otožno. Njegovi zlati žarki so osvetlili že na pol rumeno listje na drevju, ki ponosno krasi naše zelenice nad hišami. Ptiček, ki komaj slišno poskakuje po drevju, oznanjuje, da je tu jesen. Ko tako sedim na klopi, nenadoma zapiha vetrič. Na drevju zašumi listje in začne odpadati. Rože, ki so krasile balkone in zelenice, so začele povesati glave. Pogled nanje je zastrla siva megla, ki vsak dan bolj naznanja prave jesenske dni.

Velenjčani imamo srečo: kljub temu da je Velenje mesto, beton ni zadušil življenja narave, kakor po drugih mestih. Le kako v takšnih mestih vedo, da listje rumeni in da so lastovke že odletele.

Mira Skaza 8. c
Osnovna šola MPT Velenje

Pravega človeka na pravo delovno mesto

V težnji za izkoriščanje slehernih možnosti, ki imajo vpliv na dvig produktivnosti v posamezni delovni organizaciji, predstavlja načelo „pravega človeka na pravo delovno mesto“ vsekakor enega osnovnih pogojev uspešnega poslovanja.

Danes, ko želimo utrditi naš gospodarski položaj, bi to nelo ne smelo manjkati v nobenem stabilizacijskem programu, ki jih sprejemajo delovne organizacije. Seveda bi bilo zmotno misliti, da je ureditev tega vprašanja kratkotrajna aloga, ki jo lahko dosežemo čez noč. Osnovo za to predstavljajo usklajenosti na širšem področju ponudbe in povpraševanja, tako po profilih, še bolj pa seveda po posameznih poklicih.

Za občino Velenje, za katero je značilno, da bi z lastnih priložnostih in vlogom strokovnih kadrov lahko krila v poprečju 18,5 % vseh potreb v zadnjih štirih letih, je problem še toliko večji kot

drugod. Protiv strokovnih kadrov namreč ne dohaja potreb, ki nastajajo s hitro razvijajočim se gospodarstvom pri nas.

Razlike, do katerih prihaja med potrebami in prilivom strokovnih kadrov pri posameznih poklicih, so zato občutne.

Iz koeficienta usklajenosti, ki upošteva vse elemente ponudbe in povpraševanja, ki jih spremlja skupnost za zaposlovanje v Velenju, lahko ugotovljamo, da prihaja do največjih razlik predvsem pri poklicih, ki so ključnega pomena v razvoju občine. To pa so zlasti: ključavničarji, rudarji, zidarji, tesarji, elektromehaniki in elektroinstalaterji ter administrativni tehniki, rudarski, strojni ter elektrotehniški

za jaki tok. Če ugotovljamo odstopanja že pri poklicih, ki jih v večini primerov lahko izobrazimo doma, torej v sami občini, potem je jasno, da prihaja še do občutnejših razlik pri tistih, z višjo in visoko izobrazbo, za katere takih pogojev nimamo oziroma obstajajo le-ti še krajši čas. To pa so: strojni inženirji-tehnologi, elektroinženirji za jaki tok in razredni učitelji ter diplomirani strojni inženirji tehnologi, diplomirani elektro inženirji za jaki tok, diplomirani gradbeni inženirji ter diplomirani ekonomisti.

Vzroke za občutne razlike med ponudbo in povpraševanjem po navedenih poklicih pa ni iskati zgolj v hitrem razvoju občine. Neizdelane sistemizacije delovnih mest, premajhna pozornost, ki so jo delovne organizacije posvečale planiranju delovne sile v preteklih

letih ter preslaba povezanost šolstva z gospodarstvom, to je poleg ostalih, le nekaj osnovnih razlogov, zaradi katerih prihaja do razlik. Seveda pri tem ne smemo pozabiti še na delovne pogoje, nagrajevanje ter zavestno usmerjanje mladine v določene poklice, ki so izrednega družbenega pomena.

Neskladje, do katerega prihaja med ponudbo in povpraševanjem po posameznih poklicih in ki v bistvu vpliva na neustrezno zasedbo delovnih mest, povzroča občutno gospodarsko škodo. Reševanje problema bo možno le z načrtnim ter bolj povezanim delom delovnih organizacij in šolstva, predvsem pa še z enotnejšo štipendijsko politiko, katere socialni del je v letošnjem letu za občino Velenje prevzela Skupnost za zaposlovanje Velenje.

ŠTEFKA KORDEŽ

● VAŠA PISMA ZA P. P. 89

Za spomin so se nekdanji sošolci meščanske šole še slikali.

Srečanje nekdanjih sošolcev

Pred nedavnim so se v Šoštanju po zaslugi nekaterih bivših učencev meščanske šole letnika 1931-1932 srečali sošolci izpred 49 let.

Zbrali so se v vili Široko in potem peš, kot nekoč šolarji, šli na nekdanjo šolo. Tam so pri spomeniku svojega bivšega ravnatelja Hribernika obudili spomine na vse sošolce, ki so darovali življenje za svobodo.

Nato jih je sedanji ravnatelj Karel Kordež povabil v šolo, pogostil, obdaroval s Kajuhovimi spominki in razkazal Kajuhovo sobo. Upokoženemu prof. Lešketu Jožetu ter Mariji Weingerl - Medved so podarili „Kajuhovi plaketi“.

Prijetno presenečeni nad vljudnostjo Karla Kordeža smo z njim vred odšli nazaj v vilo Široko. Z nami je bil tudi tov. Kojc, ki je mnogo pripomogel za veselo razpoloženje.

Za veselo, enkratno zabavo gre tudi zahvala muzikantu tov. Šaleju. Povabimo ga na naše drugo srečanje, čez dve leti, kot smo enoglasno sklenili. Želimo, da bo takrat prisotnih vseh trideset tovarišev.

MILKA JAN, ŠOŠTANJ

● Leteči predmeti nad Prešernovo 2

V našem časniku smo lahko že večkrat brali, da bi morali po velenjskih ulicah nositi zaščitne čelade. Stanovalci pogosto mečejo odpadke kar skozi okno na cesto.

Pred kratkim sem šel obiskat bolnika na Prešernovo 2 in avto parkiral pred hišo. Ko sem se vrnil, je bil avto onesnažen. Na njem je bil riž, bili pa so tudi sledovi mleka in drugih kuhinjskih odpadkov. Tudi na sosednjem avtu je ležala vrečka z odpadki. Starejša gospa, ki je prišla mimo, je dejala, da je to priletelo skozi okno pred nekaj minutami. Poklical sem nekaj strank in se z njimi dogovoril, da bomo s skupnimi močmi odkrili storilca. Tega bomo v časopistu tudi imensko objavili.

Naše mesto je zrastle na žuljih rudarjev, zato ne bomo dovolili, da bi ga nekulturneži uničevali na takšen način.

JULE MILAR
PAKA, VELENJE

● Cestarja bi potrebovali

Slučajno me je pot zanesla v Skorno in sem si tako lahko ogledal novo cesto, katero so s pomočjo občine zgradili prebivalci krajevne skupnosti Šmartno ob Paki in Florijana pri Šoštanju. Cesta je res lepo speljana. Ker pa ni človeka, ki bi sproti obnavljaj okvare, bo za to čez čas težko prevozna. Posebno letos bi bil potreben človek, ki bi cesto popravil. Cesta je veljala 115 milijonov starih potreben človek da bi cesto popravil. Cesta je veljala 115 milijonov starih dinarjev ter je bilo v to delo vloženi tudi mnogo prostovoljnih delovnih ur. Škoda na cesti je vsak dan večja. Tako pa res ne smemo zapravljati denarja! Nujno potrebno je, da se za to cesto loti čestiar.

Z. KOTNIK

● ŠTUDENTJE SO STRELJALI

Če mitraljez zataji

V Šaleškem študentskem klubu si prizadevamo, da bi našli čimboljše stike z velenjskim oddelkom za ljudsko obrambo, kajti poučevanje SLO na fakultetah vsebuje vse premalo praktičnih vaj. Studentov ne seznanjajo dovolj z vrstami orožja in uporabo tega. Zavedamo pa se, da bi ob morebitni sovražni agresiji bili tudi mi vključeni v obrambo domovine. Zato smo se zelo razveselili, ko smo lahko pred časom streljali na strelišču v Gaberkah.

V soboto zjutraj smo se zbrali na strelišču, kjer so prej imele vaje teritorialne enote. Med nami tudi deklet ni manjkalo (daleč so časi, ko je puška bila „le za moške“). Najprej smo si ogledali streljanje z bazuko, potem pa smo se razporedili po strelišču in se pomerili v streljanju s polavtomatsko puško. Najuspešnejši je bil Srečko, saj cilja sploh zgrešil ni (jaz sem ga

komaj videla - cilj mislim). Vita je pa sploh bila enkratna (njen brat se je kar ustrašil, da je ne bi zaradi tega poklicali v vojsko), pa še Stojan in Dragica... kar vse bi morala omeniti, da ne bi bilo krivice. Po streljanju so nam predstavniki SLO spregovorili o konceptu obrambe in boja naših enot, ogledali pa smo si tudi avtomatsko puško, puškomitraljez in mitraljez. Seveda smo poskusili streljati, pa se je ustavilo pri mitraljezu. Videti bi morali Dragico in Slavka, kako zvezdniško sta ležala ob njem in se pripravljala na rafal, pa je bil njun trud zaman (seveda nista odpovedala onadva, ampak mitraljez). Čeprav sta se počutila dokaj nesrečno ob smehu prisotnih, se ni dalo pomagati.

Dopoldan je prehitro minil, da bi naša radovednost bila popolnoma potešena. Študentje si v prihodnosti želimo z oddelkom za SLO še trdneje sodelovati. To nas ne bo le seznanilo globlje z SLO, ampak še okrepilo tovarštvo v klubu samem.

MELITA VOVK

Asfaltna cesta Grušovlje - Homec

Potem ko je bila aprila letos na pobudo nekaterih domačinov zasnovana akcija gradnje asfaltna ceste od Grušovlje do Homeca pri Rečici ob Savinji, so se lotili dela s takšno vnemo, da je težko najti prave besede za opis. Vsa zemeljska dela, ki so bila planirana na 64 starih milijonov, so opravili sami (z veliko mero naklonjenosti GLIN iz Nazarij), pri čemer so privarčevali kar dve tre jini tega zneska. Pred nekaj dnevi pa je ta uspeh bil še presežen, saj je celjsko cestno podjetje z ekipo iz NI VOJA položilo skoraj 2 km dolgo traso asfalta.

Dodatna sredstva (veliko denarja je bilo zbrane s prispevkom tamkajšnjih krajanov) so zagotovili IS SO Mozirje, cestni sklad mozirske občine, TOZD KLG GLIN Nazarje, KS Rečica ob Savinji in v manjši meri še drugi.

V soboto, 4.10.1975, je ob navzočnosti številnih krajanov, predstavnikov DPO in DO mozirske občine svečano odprl cesto predsednik SO Mozirje, tov. Franc Šarb.

Poudariti je treba, da ta delovna zmaga sovпада z obletnico najhujšega napada na Rečico ob Savinji (6. oktober 1944), kjer je bila tudi svečano prireditev, ki so jo pripravili učenci OŠ Rečica ob Savinji.

J. M.

FOTOKRONIKA

● PEČEN KOSTANJ

Tudi letos so se maturanti velenjske gimnazije odločili, da si prislužijo nekaj denarja s peko kostanja. Za maturantski izlet bodo tako kar precej priložili: Na sliki Bojan Glavnik, Milan Mevc, Baja Ambrožič in Marjan Hudej, vidimo pa lahko tudi prve kupce.

● GASILCI KOT ZIDARJI

Gasilci Pobrežij pri Nazarjah so ugotovili, da je njihov gasilski dom že dolgo naramajhen in dotrajan, zato so s prostovoljnimi prispevki in prostovoljnim delom izvedli akcijo, ki je rodila uspeh. Medtem, ko je ta slika objavljena, je novi dom z družbenimi prostori dobil že streho in smrečico, še pred snegom pa bo tudi zastekljen.

● DOMISELNI VRTNARJI

Na Titovem trgu v Velenju so cvetlični nasadi in zelenice vzorno urejeni. Še posebej je treba pohvaliti vrtarje za napis „30 let svobode“. Najlepše je viden prvt iz zgornjih prostorov, od koder je bil napravljen posnetek.

● PO MISLINJSKI DOLINI

● SREČANJE V ŠMARTNEM PRI SLOVENJ GRADCU

V Šmartnem pri Slovenj Gradcu je bilo zadnje nedeljo, 12. oktobra, že tradicionalno srečanje internirancev, političnih zapornikov, izgnancev in vojni ujetnikov iz Mislinjske doline. Na srečanju, bilo je v Domu borcev, se je zbralo blizu 200 internirancev, političnih zapornikov, izgnancev in vojni ujetnikov iz Mislinjske doline, pripravila pa ga je komisija Občinskega odbora ZB NOV Slovenj Gradec.

Tokratno, že šesto srečanje je začel predsednik komisije Viktor Skrivarnik, zatem pa je spregovoril Ferdo Fišer - Mojka. Obudil je spomine na težka leta ujetništva in iznanstva, posebej pa je opozoril na pomen obujanja spominov na težka vojna leta. Za priložnostni

kulturni program pa so skrbeli recitatorji z osnovne šole XI. SNOUB „Miloš Zidanšek“ ter moški vokalni oktet iz Šmartnega.

S srečanja internirancev, političnih zapornikov, izgnancev in vojni ujetnikov iz Mislinjske doline so poslali Republiškem odboru ZB NOV Slovenije protestno pismo, v katerem so najostreje obsodili fašistično nasilje v Španiji.

● NOV BENCINSKI SERVIS „PETROLA“ V MISLINJSKI DOLINI

Prejšnji teden so na Francetovi cesti v Slovenj Gradcu, nasproti Tovarne meril Slovenj Gradec, odprli nov „Petrol“ bencinski servis. To je že drugi servis v Mislinjski dolini, za njegovo ureditev pa so porabili okrog 3 milijone dinarjev.

● USTANOVLJENA MLADINSKA DELOVNA BRIGADA

V okviru priprav na Mednarodne kulturne prireditve „MIR 75 - 30 LET OZN“ je Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenj Gradec s sodelovanjem drugih občinskih mladinskih vodstev organizirala mladinsko delovno brigado. Sestavljajo jo 30 brigadirjev in brigadirki - dijakov srednjih šol ter mladih delavcev iz Mislinjske, Dravske in Meziške doline. Brigadirji pomagajo pri pripravah na mednarodno likovno razstavo ter pri ureditvi parka miru. Popoldne pa izkoristijo za družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje ter za druge dejavnosti, ki so sicer organizirane v mladinskih delovnih brigadah.

purial

STANOVANJSKO STREŠNO OKNO

PODSTREŠNO STANOVANJE NAJ BO SVETLO IN ZRAČNO

- nerjaveči materiali ● dvojno izolacijsko steklo ● neoporečno tesnenje
- preprosto čiščenje ● prilagojeno streham vseh vrst

IZKORISTITE PODSTREŠNE PROSTORE ZA NAJCENEJŠO STANOVANJSKO POVRŠINO
OKNA purial LAHKO KUPITE V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM.
MOŽNOST NAKUPA S STANOVANJSKIMI KREDITI

Izdeluje:

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE

neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

63320 Velenje, Prežihova 3, tel: 850422

M

Izredna priložnost!
Mesec BIROTEHNIKE

od 15. oktobra do 15. novembra

10% POPUST ZA VSE PISALNE IN RAČUNSKÉ STROJE

Travelir M-23	Stara cena 2.033,10	Nova cena 1.829,80
Travelir M-24	Stara cena 2.095,10	Nova cena 1.885,60
Olimpija Monica	Stara cena 4.699,50	Nova cena 4.229,55
Olimpija SKM 33 cm	Stara cena 5.882,50	Nova cena 5.294,25

GOSPODARSKE ORGANIZACIJE, USTANOVE IN OSTALI POTROŠNIKI,
IZKORISTITE ENKRATNO PRILUŽNOST!

Vaša knjigarna in papirnica

Mladinska knjiga, Velenje

● V NEDELJO, 19. OKTOBRA, ZAČETEK MEDNARODNIH KULTURNIH PRIREDITEV »MIR 75 – 30 LET OZN« V SLOVENJ GRADCU

Osrednja slovenska proslava jubileja OZN

SLOVENJ GRADEC, 17. oktobra – Dva dni pred velikim slavljem je v središču Mislinjske doline vse nared za začetek Mednarodnih kulturnih prireditev »MIR 75 – 30 LET OZN«, s katerimi bodo v občini Slovenj Gradec ter v sosednih občinah – Velenje, Ravne na Koroškem, Dravograd in Radlje ob Dravi obeležili 30-letnico ustanovitve OZN.

V nedeljo, 19. oktobra, se bo začela v preurejenih prostorih Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu osrednja slovenska proslava jubileja svetovne organizacije, istočasno pa bo odprta mednarodna razstava likovnih del angažirane figuralike.

Prireditve bo uvedel Simfonični orkester RTV Ljubljana, sledil bo pozdrav predsednika Skupščine občine Slovenj Gradec, diplomiranega inženirja Ivana Uršiča. Osrednji govornik na proslavi 30-letnice OZN v Sloveniji pa bo članica Sveta federacije Vida Tomšičeva. Po krajšem nastopu Slovenskega okteta pa bo še slovenska ob odprtju mednarodne razstave likovnih del angažirane figuralike. Nedeljska slovenska proslava bo trajala okrog 60 minut, v celoti jo bo prenašala ljubljanska televizija, deloma pa tudi Radio Ljubljana.

V središču Mislinjske doline pričakujejo to nedeljo številne goste od blizu in daleč. Na začetek Mednarodnih kulturnih prireditev »MIR 75 – 30 LET OZN« pa so s posebnim pismom povabili tudi vse družine z območja občine Velenje.

Po zadnjih podatkih organizacijskega odbora bo na mednarodni razstavi likovnih del angažirane figuralike, katere pokrovitelj je generalni sekretar OZN dr. Kurt Waldheim in ki bo

uvodna prireditve v Mednarodne kulturne prireditve, razstavljalo več kot 200 avtorjev okrog 400 del. Sodelovali bodo avtorji iz 35 držav – članic OZN.

Obvestilo delegatom in delegacijam

Dobri pogoji za delo delegacij in delegatov ter vsestranska informiranost o vseh dogajanih v gospodarskem in družbenem življenju so izredno pomembni za dosledno uveljavljanje delegatskega sistema.

Vsestranske pogoje za uspešno delo delegatov in delegacij so dolžne zagotavljati tako temeljne samoupravne organizacije in skupnosti, v katerih delegati delajo in živijo, kot občinska skupščina kot organ družbenega samoupravljanja in najvišji organ oblasti v okviru pravic in dolžnosti občine.

Skupščina občine Velenje je vpeljala posebno strokovno službo, ki naj bi bila v pomoč delegatom in delegacijam pri njihovem delu. Delegate in delegacije občinske skupščine in skupščine SRS obveščamo, da se lahko o zadevah iz pristojnosti občinske in republiške skupščine in njenih organov obračajo za strokovno pomoč na:

DELEGATSKO PISARNO, ki deluje od 1.10.1975 dalje vsak ponedeljek od 7. do 9. ure in vsako sredo od 13. do 16. ure

na sedežu Skupščine občine Velenje, soba št. 7 (pritličje).

Delegatsko pisarno vodi Tone Hribar, dipl. pravnik – sekretar pri izvršnem svetu Skupščine občine Velenje.

Predvideno je, da se bo ta služba pozneje razvila v informativno-dokumentacijski center, ki bo delegatom, delegacijam, pa tudi delovnim ljudem in občanom omogočil, da bodo na enem mestu dobili vse potrebne informacije o dogodkih, akcijah, stališčih in mnenjih, ki so pomembni za razpravo in odločanje o vseh vprašanih gospodarskega in družbenega življenja v občini.

Srebro za Šaleško folklorno skupino

V Gorici v Italiji prirejajo vsako leto mednarodno tekmovanje folklornih skupin. Na teh tekmovanjih so že uspešno sodelovale razne jugoslovanske folklorne skupine: Emona iz Ljubljane, Djuro Djaković iz Slavonskega Broda, Sava iz Kranja, Vlado Tasevski iz Skopja, Predoslje iz Kranja, folklorna skupina iz Preloke in Veseli pastirji iz Maribora.

Letošnjega 6. mednarodnega tekmovanja v dneh od 11. do 14. septembra sta se udeležili dve jugoslovanski skupini: skupina plesalcev iz Orleca na otoku Cresu in Šaleška folklorna skupina iz Velenja. Od ostalih sodelujočih držav je bila najštevilnejše zastopana Italija. Avstrija, Francija, Velika Britanija (Skotska), Češkoslovaška in Madžarska pa so se predstavile s po eno skupino.

Po načinu prikazovanja plesov je mednarodna komisija ocenjevala skupine, razdeljene v izvorne, reproduktivne in stilizirane. Pogoji za sodelovanje na tekmovanju je bilo prikazovanje plesov iz domačega kraja, zato se je Šaleška folklorna skupina predstavila občinstvu in komisiji s spletom štajerskih plesov. Za to priliko je že zanno koreografsko postavitev nekoliko spremenila in jo obogatila z novimi plesi. V ostri konkurenci si je v svoji, reproduktivni skupini priborila drugo mesto in z njim tudi srebrno medaljo, kar je veliko plačilo za trud plesalcev, glasbenikov in vodij skupine. Priznanje jim je pomenil tudi aplavz, s katerim jih je nagradjevala množica Goričanov naslednjega dne v tradicionalnem sprevedu po ulicah Gorice.

S tem nastopom je Šaleška folklorna skupina ponovno začela z intenzivnim delom. Čeprav so imeli plesalci krajše »folklorne« počitnice od šolskih, so se z veseljem zbrali, da bi v novi sezoni obogatili svoj program plesov in ga predstavili domačemu, velenjskemu občinstvu.

Sredi oktobra prične z delom tudi skupina novih plesalcev. Po uspehih, ki jih skupina dosega, je pričakovati, da se bo vanjo vključilo veliko število delavske in šolske mladine, ki bo našla v plesu prijetno razvedrilo in tako koristno preživljala svoj prosti čas.

M.K.

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

- 18. 10. in 25. 10. vas vabimo na enodnevni izlet v TRST – cena 150 din.

V OKTOBRU, NOVEMBRU IN DECEMBRU VAS VABIMO V MOSKVO, GRČIJO IN INDIJO.

Pričakujemo vaše prijave. Izkušnje naše operative in dobro poznavanje vsakega turističnega kraja ob upoštevanju okusa in želja naših strank nam omogočajo, izlete solidno organizirati in potruditi se bomo, da boste zadovoljni.

IZLETNIKOVE POSLOVALNICE: Celje, Žalec, Velenje, Mozirje.

Oceniti stabilizacijska prizadevanja

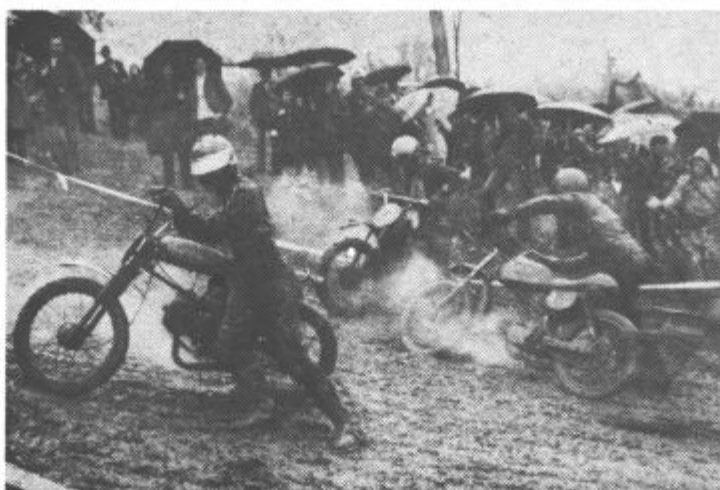
V četrtek, 2. oktobra, je bila seja občinskega odbora sindikata delavcev kovinske industrije. Razpravljali so o izvedbi stabilizacijskih akcij in razčlenili uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja.

Ta sindikat združujejo 16 osnovnih organizacij s preko 6000 delavcev. Poleg delegatov se je seja udeležil tudi predsednik republiškega odbora sindikata delavcev kovinske industrije Rajko Orešnik.

Ugotovili so, da so v vseh temeljnih organizacijah združena dela dopolnilni stabilizacijske programe in da so izdelali oceno samoupravljanja za posamezne TOZD. Z akcijo stabilizacijskih prizadevanj bodo vsekakor še nadaljevali. Naloga sindikatov je, da dela na tem področju, da ugotavlja rezultate in obvešča delavce o uspešnosti, tako na področju stabilizacije kot samoupravljanja.

Kljub temu, da v prvem nastopu niso imeli sreče, velenjski motokrosisti ne nameravajo odnehati.

Proga je bila tako razmočena, da so si morali tekmovalci na nekaterih mestih pomagati s potiskanjem motorjev.

Niso pa bili redki primeri, ko so se znašli kar trije na kupu.

ŠPORT

● KLJUB DEŽJU NA MOTOKROSU

Več kot 3 tisoč gledalcev

● Poraz z vodilnim

Rokometašice Smartnega so igrale na domačem igrišču z ekipo Alplesa iz Železnikov, ki je doslej v tem tekmovanju še neporažena. Tudi v Smartnem se niso pustile presenetiti in so si z zelo dobro igro že v prvih minutah priigrale visoko vodstvo in ga obdržale vse do konca prvega dela. V nadaljevanju pa so nekoliko popustile, kar so domače rokometarke izkoristile in zmanjšale rezultat, tako da se je srečanje končalo z rezultatom 13:19.

SMARTNO: Verbič, Z. Kolenc, F. Kolenc 5, M. Podjavoršek 2, Tajnšek, Krevzel, Jeraj, Gril, Šmerc 5, N. Podjavoršek.

J. Krajnc

● Tri točke prednosti za Rudarja

Kot kaže, velenjski nogometaši v letošnjem prvenstvu ne vedo za poraze. V nedeljskem kolu vzhodne censke nogometne lige so kot gostje premagali Beltinko z rezultatom 4:1. Gole za Rudar sta dosegla Topčič in Nedeljković, vsak po dva. Glede na to, da je Branik izgubil doma z Rakičanom, se je Rudar učvrstil na vrhu lestvice in ima tri točke prednosti pred drugouvrščenim Branikom. V nedeljo bodo velenjski nogometaši igrali doma s Peco.

Čeprav je v nedeljo močno deževalo, verjetno nihče, še najmanj pa organizator Avto-moto društvo Šaleška dolina ni pričakoval, da se bo zbralo ob novi motokros progi v Tribeliškem v Paki pri Velenju kar prek tri tisoč gledalcev in si ogledalo tekmovanje za državno prvenstvo v skupini motorjev s 50 in 125 kub. motorji. Nedeljski obisk, podobno kot obisk na tekmovanju za nagrado Velenja na dan borca, najbolje kaže, da si prebivalci Šaleške doline takšnih prireditev želijo tudi v bodoče.

Glede na to, da je bila proga razmočena, so imeli tekmovalci precej težav s progo, nekateri pa so morali celo odstopiti, ker jim je odpovedal motor. Tudi

štirje člani velenjskega avtomoto društva, ki so v nedeljo prvič nastopili na motokros tekmovanju, niso imeli sreče. Motorji niso zdržali, kljub temu pa Janko Gračner, Igor Švigelj, Drago Pečecnik in Robert Lukač ne nameravajo odnehati. Bogatejši so za eno izkušnjo več, kar jim bo vsekakor koristilo pri njihovem nadaljnjem tekmovanju.

V nedeljski dirki za državno prvenstvo je v skupini do 50 ccm zmagal Branko Mežnar iz Trziča, ki je bil v obeh vožnjah prvi, pred Marjanom Avbljom (Lukovica) in Janezom Dovžanom.

V kategoriji motorjev do 125 ccm je premočno zmagal najmlajši tekmovalac v tej skupini Silvin Vesenjaj (Ptuj), ki je za zmago v prvi in drugi vožnji dobil skupaj 30 točk. Drugi je bil Jure Lampe (Slovenijaavto Ljubljana) 22 točk, 3. Drago Predan (Orehova vas) 20, 4. Roman Kotnik in 5. Niko Šinkovec ba Orehova vas.

● 380 TEKAČEV NA KROSU

Občinska telesnokulturna skupnost in Atletski klub Velenje sta priredila občinsko prvenstvo v krosu. Nastopilo je 380 tekačev, največ pionirjev in pionirk iz Velenja, Šostanja in Smartnega ob Paki.

Tekmovanje je veljalo tudi za izbiro občinske reprezentance, ki bo sodelovala na republiškem jesenskem krosu za pokal časopisnega podjetja „Delo“, ki bo v Ljubljani 26. oktobra.

Rezultati: mlajše pionirke: 1. Milena Hudobrennik MPT 3:41,0, 2. Angela Cigler Smartno 3:45,4, 3. Donata Ostrovršnik MPT 3:45,8, 4. Biserka Vogler MPT 3:47,2, 5. Martina Avbreht MPT 3:48,8; mlajši pionirji: 1. Poland Javornik AA 3:16,6, 2. Željko Junačko MPT 3:27,0, 3. Bojan Božič GS 3:31,0, 4. Janko Pogorelnik 3:34,2 MPT, 5. Tomaž Kolar AA 3:34,8, 6. Zvonko Slemenšek AA 3:36,0; starejše pionirke: 1. Bernarda Ježovnik Smartno 3:43, 6, 1. Anica Hojan AA 3:50,2, 2. Anita Bizjak GS 3:52,3, 3. Anka Drev BRŠ 3:56,1, 5. Ivica Špoljer GS 3:59,3; starejši pionirji: 1. Stanislav Miklavžina MPT 4:52,0, 2. Bogdan Urh GS 5:10,2, 3. Vito Čanč Gimn. 5:14,2, 4. Vinko Slatinšek RTS 5:24,8, 5. Franc Potočnik Smartno 5:29,0; mlajše mladinke: 1. Marina Sluga Gimn. 6:11,4, 2. Dragica Gomboc Gimn. 6:30,8, 3. Jožica Veternik Gimn. 6:45,8, 4. Irena Pogačar Gimn. 6:51,6, 5. Milojka Kovač Gimn. 6:55,8; mlajši mladinci: 1. Ivan Pogačar Gimn. 6:33,4, 2. Franc Markelj FSC 6:36,8, 3. Zdravko Jamnikar RSC 6:54,4, 4. Franc Lemež Gimn. 7:00,0, 5. Branko Rošer RSC 7:01,2; starejši mladinci 3000 m: 1. Bojan Britovšek AK Velenje 10:26,4 izven, 2. Lipičnik Slavko RSC 10:34,0, 3. Lojze Sovič Gimn. 10:34,8, 4. Arkam Jidek Go,m; 10:42,8, 5. Lojze Pogorelec Gimn. 11:33,6; člani: 1. Miran Čas AK Velenje 16:44,0, 2. Tone Vedenik AK Velenje 16:46,0, 3. Vinko Čajič Ak Velenje 17:36,8, 4. Jakob Grošel 18:19,8, 5. Jože Angelo 23:15,8; starejše mladinke 2000 m: 1. Andreja Šverc Gimn. 7:36,5, 2. Renata Zupančič Gimn. 8:02,2, 3. Jožica Jovan Gimn. 8:54,0, 4. Slava Vajde Gimn. 8:59,4, 5. Metoda Lipnik Gimn. 9:22,8.

VISOKA ZMAGA

Tokrat so nogometaši Smartnega dobro napolnili mrežo nasprotnika, katastrofalno so porazili Železničarja iz Maribora, z rezultatom 9:1 (6:0). Tako visoke zmage prav gotovo ni nihče pričakoval. Toda že po prvih minutah igre je bilo jasno, da gostje v tem srečanju nimajo nikaršnih možnosti. Domači napadalci so bili izredno razpoloženi, saj so v prvem polčasu izkoristili tako rekoč vse priložnosti. Tokrat izredno razpoloženi Prašnikar je v osmih minutah dosegel kar tri zadetke in zapečatil usodo gostov. Že v 24. minuti je Benetek dosegel četrti gol, kmalu zatem pa je Prašnikar dosegel še dva lepa zadetka in s tem končal serijo v prvem delu. V začetku drugega polčasa so domači nogometaši nekoliko popustili in dovolili gostom, da so dosegli časten zadetek. Toda kriza je bila kratkotrajna in Šmarčani so ponovno popolnoma zagospodarili na igrišču in vse do konca nevarno napadali ter dosegli še tri zadetke. Strelca sta bila Prašnikar v 72. in Omladič v 80. ter 81. minuti.

SMARTNO: I. Podgoršek, J. Železnik, Hanžekovič, A. Podgoršek, F. Podgoršek, Kompan, Žalig (M. Železnik) Hribernik, Benetek, Prašnikar (Denžič), Omladič.

V predtekmi so domači mladinci v tekmi VCNL za mladince prav tako visoko premagali Tišino z 8:0.

J. Krajnc

Občinska skupnost SOCIALNEGA VARSTVA VELENJE

razpisuje prosto delovno mesto

VRŠILCA DOLŽNOSTI DIREKTORJA

DOMA ZA ORGANIZIRANO VARSTVO ODRASLIH V USTANAVLJANJU

Pogoji za zasedbo delovnega mesta so naslednji:

- višja ali visoka šola socialne, pedagoške ali zdravstvene smeri
- Prednost imajo kandidati s prakso.
- Moralnopolitična neoporečnost.

Razen drugih pogojev mora kandidat dobro poznati metodo dela z ljudmi, zlasti z ostarelimi.

Rok za prijavo je 15 dni po objavi na naslov: Občinska skupnost socialnega varstva Velenje - izvršni odbor.

ZAHVALA

Kruta bolezen nam je iztrgala iz naše srede našega dobrega moža, ata, starega ata in brata

IVANA POGORELČNIKA

rudarskega upokojenca

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in vsem, ki ste mu darovali cvetje, ga pospremili na njegovi zadnji poti in izrazili sožalje. Enako se zahvaljujemo tudi govornikom za poslovitve besede, pevskemu zboru in godbi za zadnji pozdrav ter č. duhovščini za obred.

Žalujoci: žena Marija, sinova Tone in Ivo, hčerka Mira z družinami ter drugo sorodstvo

Opekarne Ljubečna

NOVI IZDELKI OPEKARN LJUBEČNA, LJUBEČNA PRI CELJU

ZA POLOVIČNO CENO KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE IZ POSKUSNE PROIZVODNJE.

ARHITEKTI, PROJEKTANTI, INVESTITORJI, GRADBENIKI IN INDIVIDUALNI GRADITELJI!

Predstavljamo vam nove KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE več vrst in dimenzij v različnih barvnih odtenkih. Posebno lep rustikalnen videz dosežemo z redukcijskim žganjem in solnim glaziranjem.

KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE vam zagotavljajo visoko mehansko trdnost, izredno trdoto in odpornost na obrabo, nizko vodovpojnost ter odpornost za zmrzovanje in delovanje kislin. Zaradi omenjenih lastnosti so možne uporabe klinker izdelkov izredno široke. Pri polaganju tla in zidnih površin, jih lahko uporabljamo tako v notranjih kot zunanjih prostorih.

Obenem vam še priporočamo nakup vseh vrst zidne opeke, stropne elemente, porolit plošče, montažni »MAP« strop ter fasadni in klinker zidak.

Vsa pojasnila in prospekte dobite v prodajnem oddelku v LJUBEČNI, tel. 063-22-601 in 25-800.

Vabljeni!

